

امیر الله صفی

۲۰، ۶۸۶

کتابخانه
شورای
اسلامی

کتابخانه
۸۷

مختصر رساله کتب العبادات والطاعات ورموزها
کتابخانه
۸۷

۱۳۰۱

این کتاب در "الذریعه" نیامده

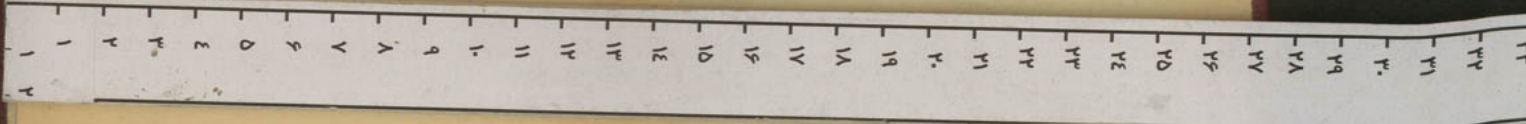
کتابخانه	خطی
مجلس شورای اسلامی	
۱۸۶۵۸	

این کتاب در ذریعہ نیامده

۸۸۷

مختصر رساله کنونی اعداد و الطاعات و روزهای اجابت
نسخه ۸۸۱
۱۳۰۱

خطی مجلس شورای اسلامی
۱۸۶۵۸

گنجینه ۸۷

کتابخانه کتبخانه و الطاعات و موزان
۱۳۰۱

این کتاب در "الذریعه" نیامده

۱
۱
۸
۸
۳
۵
۶
۸
۷
۶
۶
۱۱
۸۱
۸۱
۳۱
۵۱
۵۱
۷۱
۶۱
۸

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
خطی
۱۸۴۵۸

۱۸۴۵۸
۲۰۹۶۲۳

که این مختصر است از رساله شریفه مؤسسه بکنوز
العبادة والطاعات ورموز الواجبات والمحرمات
که در مسائل دینی فقهیه نوشته ام و انصار منما
در این مختصر مسائل مختصه بصلوة بطریق اجمال
نا سهل شود برای اهل کمال ضبط مسائل مجتوبه
نزد خداوند منعال و مرتب ساختم این مختصر را
بر پنج باب و خاتمه و مستی نمودم این را به بیضه
الاسلام فی المسائل المتعلقة بقره عن سیدنا
علیه وعلی الالف تحیه و سلام و علیکم ایها
الاخوان بطلب الغفران لصادع هذا البیان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله جعل مخلوقه رموز الوحدانية وظهر
كتم وجوده باثارة بؤبؤة و الصلوة والسلام
على من اخاره من برئته بتبليغ احكامه
وعيشه وعلی اله و عثرته الهادین الى جنة **اما**
بعده چنین گویند بنده خاطی ابن محمد علی بن العابد

باب اول

اصول دین

اتَّبِعْ عَلِيًّا

۱ امامت توحید نبوت عدل

ع عود بقیمة یعنی معادل مله خلیلی مذهب

زاد بکر

تَعْمَادُ

ت توحید ن نبوت ع عدل م معاد امامت

د دین یعنی دین اسلام پس مندی باین دین

باید اعتقاد باین اصول خسه داشته باشد پس اگر

بعضی است
از علم علی علیه السلام
منه

الادب
ارقیبیه و نه اولین
طائفتین الباس
بن مضر بن شمر
بنعنه شمر قتیبه
اومنه

معنی

معتقد بنوحید و نبوت و معاد باشد و منکر

عدل و امامت باشد فی الحقیقه از دین اسلام

خارج است و اگر چه در ظاهر محکوم باسلام است

باب دوم

فروع دین

صَهْ خَصَّ حَاجَاتِ الْبَرِّ

صه صلوه و زکوة و خمس و صوم و حج و جهاد

امر امر معروف بر فحی از منکر و از معنی این رمز نولی

و نولی که دو امر دیگر است معلوم شد پس جمله ده امر است

باب سیم

جواب سوال
مقدرات با سایر امور
لا یجوز علی وجهی
جواب سبک پرست
تخصیص بر حج را
بجز از این است
که همه

مقدّمات **ع** نماز

طاس و موق

طهارت ازاله نجاست ستر عورت و وقت

م مکان قبله شناختن

م قدم اول

طه امرت

یعنی وضو و غسل و نیت

م وجبات **ضوئها**

م چون غمیر بید

ج موجب وضو نوم غ غایب مرستی و

و بی تقیه
یا کفر فی سائر
ایته فیه و امرت
مقده و من حدت
الرا و تم غرضت
الن ذن اخره کعبه
اطاس و مقده
مغول خدمت
بغیر طایب کعبه
ساخته است اورا
منه

بغیر غایب
رحلت در سائر
کعبه نه قول او غایب
دارد نه غمیر او
کعبه نه قول او غایب
بیت نه قطع کعبه
خدا را از غیر است

بهری

بیهوشی مریح ببول نل استخاضه قبله

م موجب **غسل**

م مکتب

م موجب غسل م مؤث ج جنابت

م وجبات **ع** وضو و غسل

م مؤلی حسنا

م موجب وضو و غسل ج حص س نفاس

م مستخاضه با استخاضه کثیره و متوسطه و بعد از برد

م وضوها واج **بی**

ص صن عظامیس

بغیر
تفاوت تیره
بهر از ممشه
منه

بغیر
که از رویه بر قطع
کعبه بغیر از کعبه
کعبه
منه

العظامیس
جمع عظامیس کعبه
و هر کس از کعبه
اخذ کند کعبه را
منه

ص صلوة نذر **ح** عهد **ط** طواف **ا** اجزاء نیت
 نماز **م** من مضمون اگر واجب باشد و من اسم خدا
 و رسول و آئمه علیهم السلام و انبیاء و ملائکه **ی** بین
س سجده سهو
واجبات
ث ثمن عطا
ن نیت **م** اشاره است به بیع امر واجب **اول** مسح
ث ثلث **د** در مباشرت **س** سهم مولات **ج** جهات مطلق **و**
آ آب **پنج** مباح بودن آب **ث** اشاره است به چهار
 امر واجب **اول** ترتیب **د** در تحلیل **س** سهم نری آب وضو

مرغظ النعم
 عظیم تر در نفسه
 حلقه تحریر
 حمله یعنی خراب
 در حاکم کلام
 میگردند

در منج

در منج نه از آب خارج **جهان** نیت نمودن در مقام نیت
غ غسل ثلاث **ط** طهارت سه چیز **اول** آب
د در محل غسل **س** محل منج **ا** اشاره است
 به چهار امر واجب **اول** استمرار نیت **د** در ازاله مانع
س سه اجزاء آب **جهان** ابتداء با علاذ غسل **ا** لک
غ غسل **ا** نهای واجب
ح حان جم
ح حیض **ا** استخاض **ن** نفاس ان سه غسل محض
 زنهاست **ح** جناب **م** مبت و من مبت و این سه
 غسل مشترک است میان زنها و مردها

ح الصلوة
 ا قربت و اکرم
 الکثیر منه

واجبات غسل اجزا

حَفْتُ غَمَّاطًا

حفظ نفس از نخل حدث در اثناء غسل

نبت ف فقدان ضرر در استعمال آب نبت

وتخليل غ غسلات ثلث م اشاره است بش

اخر واجب اول مباح بودن آب در مظلوم بودن

آب سبقت مباح بودن مکان غسل چنان مباشرت

در خال اخبار پنجم معتبن بودن موالان در حق

صاحبان عذر از مثل منبطون و مستخاضه و سلسر

البول اگر چه در غیر این موارد موالاة واجب نیست

ششم

بعضی تفهیم
در این مضمون
که منحر از این
بوسته

ششم معتبن بودن ترتیب در روز و روز و در نماز

اخرام و در غیر این دو بحالت نجس میان ادرتار

و ترتیب باقی است اگر چه افضل ترتیب است ۱ اشاره

بسته امر است اول استمرارت نبت در م اذاله مانع

سبقت اجراء آب بر محل غسل ط اشاره بسدر است

اول طهارت آب در م طهارت محل غسل و آلت

آن سبقت طهارت اعضاء مغسوله در احتیاء و

محل مسخ در جنبه

در نیت

نَطْحُ مَرْتَعَاتِكُ

نطح عند نطح
یعنی نطح منطوح
نطحی اذا اصابت بقره
در روز و در نماز
در روز و در نماز
در روز و در نماز
در روز و در نماز

ن نیت **ط** طهارت سه چیز **اول** طهارت آب
دوم طهارت اعضاء مغسوله **سیم** طهارت محل
 مسح در جبهه **ج** حفظ نفس از تحلل حدث **د** اشأ
 است بشش امر واجب **اول** مباشرت **دوم** مؤالاة
 در سلس البول و منبطون و مستحاضه **سیم** مباح بودن
آب چهارم مباح بودن مکان **پنجم** معین بودن نیت
 در روز و احرام **ششم** مطلق بودن آب **مز** زوال
 مانع **ح** غسلات ثلاث **ا** اشاره بدو چیز است
 است **اول** استمرار نیت **دوم** اجراء آب **ف** فقدان
 ضرر باستعمال آب **ث** ترتیب و نظایر

اجزاء طهارت

واجب غسلات

نام مرتب و س

ن نیت **ا** دو چیز **اول** ایمان غاسل و مغسول
 در حال اختیار **دوم** اغسال ثلاثه از سدر و کافور
 و قراح با وجود خلط و با عدم آن هر سه را بقرح بد
م مشلبه غاسل و مغسول در غیر مواضع استثناء
ط طهارت آب **م** مباح بودن دو چیز آب و محل
 غسل و مطلق بودن آب **م** رفع نجاست و ازاله آن
 از بدن نیت پیش از غسل **و** ولی منحل شود یا ماندن
 از جانب او **س** ستر عورت بدانکه مشلبه و ایمان

الطهرات
 الکتاب کتابة
 الصحیح
 منه

در پنج مؤرد ساق است **اول** در چهار موضع

دوم در بک موضع مجتمع در این مؤرد

کفرض طح مز

ک کفرض ضرورت مثل آنکه مرد مسلم مرده است

و مرد مسلم نیست لکن مرد کافر و زن مسلمه اجنبیه

با او هست پس کافر منصدی غسل مسلم میشود با او

زن مسلمه بعد از شستن کافر بدن خود را و مثل

آنکه زن مسلمه مرده است و زن مسلمه نیست لکن

زن کافره و مرد مسلم اجنبی با او هست پس کافره

منصدی غسل مسلمه میشود با او مرد مسلم بعد

از شستن

از شستن کافره بدن خود را **محرّم** من ضرورت

یعنی محرم منصدی غسل میشود اگر چه هم مثل

بامبت نباشد و کافر ممنوع است از غسل داکن اگر

چه هم مثل مہبت باشد مثل آنکه مرد مسلم در سفر

مرده است و هم مثل خود را ندارد از غسل اسلام

لکن کافر که هم مثل او است و مسلمه که رحم او است با او

میباشد پس مسلمه خویش خود را غسل میدهد

از و رای ثباب و مثل آنکه زن مسلمه در سفر مرده است

و هم مثل خود را از غسل اسلام ندارد لکن کافره که

هم مثل با او است و مسلمی که رحم او است با او میباشد

پس منسلم خویش خود را غسل میدهد نیز از ورا
ثواب **ط** طفل **ح** سه ساله پس هر دو خضر سه ساله
وزن پس سه ساله میتوان غسل بدهد **م** موی کهن
خود را نه عکس **ز** زویج و زوجه هر یک دیگر بزا
و در چهار **ق** غسل ساقط است مجتمع در این زمن
و مشع **و** واجب القتل **م** مجدد **ش** شهید
ح عدم الماء بغنی آب باشد **س** واجب القتل غسل
پیش میکنند و در شهید نه غسل است و نه بدل آن
و در دو نای باقی بهم بدل از غسل بمبت داد میشود
و **أقول بالعربیة** كل من أدرك الموت من الناس

هو

فهو من حرب الله والخناس فالاول المنسحق
للتجيد **م** من تشيع او تكفين او تغيب
فدالمن مثله ثابت في الاخبار وهكذا كونه من شيعه
الاخبار كل داما لالاخلاف فيه في الاخبار
نعم في المسئلین تفصیل في الاضطرار للذكر
التغيب لا لائق والعكس في عدة محصورة للكبير
منها الرخذ لو كانت في البين **و** مع عدمها **م**
ومنها المنزاجان ومالك البضع وكذا الطفل الغيب
البالغ للبضع وهكذا تعرض الخبث الخمس
للطب الطاهر القيس فهو جاز لو لم يكن من معتد

دار حینه و قرینه و نسب و معا پانس انسان الاکلا

فاته المطلوب عند الملك العلام وللوضیح فاضیل همد

مرجل مسلم	کافر مسلم	مسلم غسل باید
مرجل مسلم	کافر مسلم اجنبی	کافر با بر مسلم غسل
مرجل مسلم	مسلم حکم	مسلم خوش غسل باید
مرجل مسلم	مسلم اجنبی	اجنبی نمباید
مرجل مسلم	کافر و مسلم حکم	خوش غسل باید
مرجل مسلم	کافر و مسلم اجنبی	کافر با بر مسلم غسل
مرجل مسلم	مسلم حکم	خوش غسل باید
مرجل مسلم	مسلم اجنبی	اجنبی نمباید

اشک بر پیشانی
وجع اشک رات
بخی مننه

بهر روز

اسباب **خوب غسل**

خند ز فالو غصص قطب

خ در سه مورد **اول** خروج منی خواه بجماع یا
بفحشید یا مساحقه و یا بخواب یا بیداری و یا کت و یا
باز یاد و یا باخپار و یا با کراه **دوم** خروج منی بدغت
با عدم دفع وقتی که مقدما ت بیرون آمدن منی نا
بعمل آورده است لکن دست نگاه داشته که حبس
شده است **سهم** خروج منی از زن بعد از غسل
مادامی که علم داشته باشد که این منی از خود او است
با مخلوط است با منی مرد و اگر نداند باشد داشته
با مظنه غسل واجب نمیشود **دزد و مورد اول**

بغیرت
بمستی زنده سخن بن
بهر اهرم سر زینت
قطرب
منه

دبر که وطی آن موجب غسل است خواه انزال بشود
یا نه لکن شیخ در خلاف فرموده است با عدم انزال
باعث غسل نمیشود و دلیل او مرفوعه برین است
و این مضامین با اطلاقات اخبار متواتره و اجتماعاً
مشتمل بر آنست که در دخول مسجدها اگر بر خود
واجب کرده باشند در دو مورد **اول** نذر **دوم**
نفاس **م** در شش مورد **اول** موت **دوم** مس میت
آدمی بعد از بزد و قبل از اعسال **سوم** مس چیزی که
در حکم میت است از قطعه گوشنی که در آن استخوان
باشد خواه از مرده و خواه از زنده مثل دندانها که

بابشده

بابشده کننده شود **چهارم** مس خط قرآن با شرط مذکور
پنجم مس اسم خدا با شرط مذکور **ششم** مس اسما
مقدسه **ا** در دو مورد **اول** استخاضه منوطه
برای نماز صبح **دوم** استخاضه کثیره برای صبح
و ظهرین و عشا **پنجم** لبث در مساجد بشرط مذکور
ح حیض **ع** در دو مورد **اول** عهد **دوم** عبور
از مسجدین بشرط مذکور **ی** بمین **ص** صلوات
و در دو مورد **اول** وجود منی در لباس محضی
خواه از محل خود بر خوانسته باشد یا نه **دوم** وجود
منی در لباس مشترکی که بافته باشد از پیش از آنکه از محل

خود برخواستند باشد بلی بعد از این وقت غسل
 واجب نیست **ف** در چهار مورد **اول** فضا
دوم قرائت عزائم با شرط مذکور **سپتم** قبل که و طح
 آن موجب غسل است خواه از انسان باشد یا از
 حیوان و خواه از مرده باشد یا از زنده **چهارم** قرآن
 نوشتن بشرط مذکور **ط** طواف **ر** در سه مورد
اول رطوبت بادفق و فور برای صبح **دوم** رطوبت
 باشهوت برای هر بیض **سپتم** رطوبتی که از زن بیرون
 آید و یقین کند معنی بودن و اگر یقین کند بول بودن
 آن نجس است و اگر یقین ببیضی نکند پاک است

غسل او صحیح است بلی که از مرد بیرون آمده باشد
 بعد از غسل وقتی که پیش از غسل نه استبراء از بول
 کرده باشد و نه استبراء اجتهادی و اقسام

اف **ه** **استبراء**

اول

هم بول کرده است و هم استبراء اجتهادی غسل صحیح

ثا

نربول کرده است و نه استبراء اجتهادی غسل باطلا

ثالث

بول کرده است و استبراء نکرده است و صواب غسل صحیح

مرا

استبراء کرده است و بول نکرده است اما مکان بول غلبه با

خام

استبراء کرده است و بول نکرده است با نبود و با عدم امکا

غسل باطل است

محرمانه

صَلِّ عَوْنِكَ

ص صلی و در حکم آن طواف مس خطافران و تر

اسم خدا و مس اسامی مقدسه ل لبث در مساجد

عبور از مسجد کربلا و وضع بی در مسجد قباء

شسته
اصول
سنگ
منه

عزائم

عزائم ک کتابت قران و مختصر است بجا بص حرمت

روزه و طلاق و جماع

مؤوضه

بَرِّبَدَاءٍ سِرِّخًا

ب دو روز هفت بدوا اشاره است بابتداء سن

که نه سال تمام باشد س شصت ن پنجاه و هفت

اشاره است بانتهاء سن که شصت است در ساداه و پنجاه و

صفت

حَادُّكَ

ح حرارت و خرقه اسوداد و اشنداد و ابروی

البر
امتنع الناجم
و منه قهرم بر غیر الهی
و قهر الهی بر کاف الشیطان
بنازنا البرزخ بفسح
شده الزاد الاو
صحب البر
منه

در دفعه کدورت و کراهت بو

اشتباه احض

الغظة الاله
الغرض منه

احب غطا

اشتباه ح حبض ب بکارت امتحان غطا است

ع غس و فرودش خون است در فطنه و طوف

زد ز آنت پس در اول حبض است و در ثانی بکارت

اشتباه احض

مخرج
منزله عرض من
الرجب ریح در
از ازل منه

احود ریح بمبنا و اشبالا

اشتباه ح حبض ف فرجه امتحان اینست در

دخول و وسطی یعنی در فوج ح خروج خون بمبنا

دشلا

و شمالا اشاره است بکفیت بترون آمدن اگر از طرف

دانش است فرجه است و اگر از طرف چپ است حبض

ح حبض

جهه

ح سه ی ده م اتمام یعنی از سه روز کمتر و از

ده روز زیاد تر نمیشود و طهر اکثر ندارد لکن اقل

آن اکثر حبض است

اقس احض

عنی غیر ممکن الحوض مباء

ع غیر بالغه یعنی صغیره ی بالسه ف قطع دم

هل لاله
على العیش غنة
در روز اوله و در هر
سنة و فرس قضا
الرضمة البطل
منه

ب دوا يك يعنى خونى كدبك و دو قطع شود

فى جيد

ممكن الحصى

فزال يعنى

ف فصل بين الدم بين نفاى ده روز بين

من باب تعبير

از اباد و صحر

طرفين چيز است ج سر روزى ده روزى

منه

دون العشرة بين خونى كه بايها قطع شود چيز است

خا طرين

مثاله معر وصلوا و فضلا بلا شمر

يعنى مثال اينجا معر است مراد منجا و زاست

و مراد از عر عشر است يعنى خونى كه تجاوز كند از ده

خواه نفاى فاصله نشود اصلا با شود و بلا شمر يا شد

كردن

كه آن نفاى افضل طهر است در چنين مورد

چون عادى نيست اشباه حاصل است

تخصيص الدم بين

با ذات العادة است پانه

اما اذا العادة

ذات العادة و فبينها

ذات العادة فبينها

ذات العادة على ذواتها

كل اينها مجرد رو به دم ترك عبادت ميكنند

تختلف ان عاكت

فـ ^{طبعه} ^{طبعه} ^{طبعه}

استبراء میکند

اـ ^{طبعه} ^{طبعه} ^{طبعه}

استظهار میکند

حـ ^{طبعه} ^{طبعه} ^{طبعه}

تمام حیض است

مـ ^{طبعه} ^{طبعه} ^{طبعه}

عاده حیض است و بقیه اش

اـ ^{طبعه} ^{طبعه} ^{طبعه}

مـ ^{طبعه} ^{طبعه} ^{طبعه}

تعیین

تعیین حیض او مؤفوف بجهار اخر است

اـ ^{طبعه} ^{طبعه} ^{طبعه}

شـ ^{طبعه} ^{طبعه} ^{طبعه}

اـ ^{طبعه} ^{طبعه} ^{طبعه}

التلفيق دليل التسبق

بغنی هم بیک نسق نباشد که اگر چنین باشد غیر ممکن ^{شد} ^{تایید}

ثـ ^{طبعه} ^{طبعه} ^{طبعه}

لم يكن الوصف مع انفرا الامل

بغنی آنخونی که با صفت حیض است کمتر از اول

حیض نباشد که اگر چنین باشد غیر ممکن نباشد

لم يكن الوصف اكثر الاكثر

يعنى اخونى كه بصفه جوض است اكثر از اكثر جوض
نباشد كه اگر چنين باشد تميز ممكن نباشد

مربع

لم يكن الصند بالفرض التذ

يعنى اخونى كه بصفه استخاضه است كه ضد جوض
است اكثر از اقل از ندان كه طهارت نباشد
مشده خوز بصفه استخاضه كه محفوف است
بسرخوز بصفه جوض كه اگر چنين باشد تميز

ممكن

ممكن نباشد مثل شش خون بصفه استخاضه كه

محفوف باشد بسرخوز بصفه جوض

اول

مع العدم رجوع الى الفرض

يعنى باعدم تميز رجوع ميکند بعادث افارب
وخوبشان و با اختلاف رجوع باكثر

اول

مع الفقد رجوع الى الاكثر مع الامكان

يعنى با نبودن افارب رجوع ميکند باقران و باختلا
رجوع باكثر

آم **رَجْعُهَا**
رَجْعُ الْفَطَمِ عَنِ الرَّقْوَانِ رَجْعٌ إِلَى الرَّقَابَاتِ حَسَنُهَا الرَّجْعُ
 یعنی با قطع بدان افارب و اقربان رجوع میکند
 بر واپات و بیشتر از آنها منرسد بپوشانست که در هر
 قرار ذابرهفت روز باشد روز میکند از د
مضط **ر** **ب**
نَام **بِنْدُ الْعَدْوِ الْوَقْتُ**
رَجْعٌ إِلَى الْبَيْتِ مَعَ الْعَوْدِ إِلَى الْبَيْتِ
 یعنی با تمیز رجوع میکند بپیش و با عدم تمیز رجوع
 میکند بجزری که روایا **انست**

نَام **بِنْدُ الْعَدْوِ الْوَقْتُ**

آبِ اَدْوِ بِلَا

ا اشاره است باول ماه که اول عاده ذاکرة الوقت
ب بحساب دواست پیش از عقب دور ابران
ا بک و وسط **ا** نیز یک یعنی مبداند وسط ماه وسط
 عادت او بوده پیش یکی از پیش و یکی از عقب با ت
 میخساند و این سه روز از اول ماه را حیض قرار مید
ب **دول** سی یعنی مبداند آخر ماه آخر عادت
 اوست پس دو روز از پیش از آنرا بان ضم میکنند و این

ادوی خردی
 بود لوله و تال سینه
 ادوی همه آنکه در صدم
 او در ثلث الهرة
 من الالف و الهاء
 الاخر الف فصار ادوی
 و البس الرطوبه و البس
 البرک جید منرک
 مبدولاً رطوباً منه

و این سه روز را حیض قرار میدهند

ناب ^{بند الوضوء} ^{بند الوضوء}

علی الاقوی مخیر است آن عددی را که میداند در هر روز

از اوقات حیض خود قرار میدهند و در بقیه عتد

استیحا ضمه میکنند باقی ماند کلام در احکام استیحا ضمه

صفاء صبر استیحا ضمه

ص صفرت ب برودت ^{کردند} و بعضی ففور را اعلام

موضه بصاب ^ض ^{وع استیحا}

ی باشد ص صغیره ^ا اشاره بسه امر است اول

افل از سه ^{دوما} اکثر از ده ^{مبهم} از بد بر عادت منفرقه

بر بند

ب بعد التقاس

افس ^س ^{امر استیحا ضمه}

فلن ^{له}

حد آن اینست که خون روئیده نماند

واجب ^{غای} ^{اث}

ع عوض کردن پنبه یا عدم محل نجاست و فرو بردن

همانرا در فرج ^ا اشاره است با ثقیافی که در این است

و یعنی وضو برای هر تمیزی و بعضی شستن

ظاهر فرج را واجب دانسته اند

من ^{وسطی}

حد آن اینست که خون فرود و پینه

واجباً غص

غ غسل ص صبح یعنی غسلی برای نماز صبح آن

پیش از نماز متوسطه باشد علی الاقوی

کذا بکره

حد آن اینست که خون برسد بخوفه

واجباً غنا

علاوه بر گذشته س امر دیگر واجب است که جمیع درین ^{نشان}

غنا

غ غسل بضم غین م اشاره است بوجوب آن بجا

طهرن

ظفرین و عشا پین ازاله نجاست است از خرمه با زخم

دور کردن و اخبار خرمه دیگر

موض **وع النفا**

نفا خون زائیدن را گویند و زهر که بزاید نفا

گویند و فی الحدیث المنفوث لبرث شبتا حتی یصبح

اف **له**

لاح

مجموع لا اشاره بنفی است و خصوصاً اقل **واجب**

حد یعنی افش حدی ندارد

اک **ره**

اللهم خصلت در این آیات بر من کفندم ای حی ان کنک طالباً للثواب
 اول ظلم باللعن منی و لیه و به اولاً ثم ثانیاً فخذ هتار حراناً فی الباب فالعین من ذایع الأذیاء
 ثم الثالث ثم الرابع اللهم العن من یزیر منی لا اول الاشرار من الانفاس کبف و عز مؤزاعینة
 خم مراد از رابع الا جاس معویہ عیبه لوز ذت رد ما الیه فی الکفاب والباء من محش
 العادیه است و مراد به الا شرار البیوت مراد خامس الا ظلام للثانی والثالث بلا کلام
 از مر مرزی است که عین معویہ است از این است فالثانی المبتدئ للخلاف ومثله الثالث مضطرب
 واسم البکر بالقبول دم جرب مطابین و عیوت والظ
 رد ما و عین خارج از است بعدات منقره نساء که آن اکثر نفاس است در ذوات
 و عین است و عین بعثت سبب خیر است و عین العاده وی بر پدر خراس است بدیه که آن اکثر نفاس است
 بر دم و مراد از جرس خرد که اول است که خراس است و ظلم در میند بود و مضطرب و بانکه اشاره بقضرات اللهم
 ایست عیبه است و مراد به الا شرار البیوت مراد خامس الا ظلام للثانی والثالث بلا کلام
 از مر مرزی است که عین معویہ است از این است فالثانی المبتدئ للخلاف ومثله الثالث مضطرب

خصانت اول ظالم باللعن مقیانت الی آخر
 امر التفاس
 قبل اول اولاد
 اگر خون بحد اکثر برسد و نساء عشر مختل کرد و بعد
 باز آیدن بیا بد اول حیض است و آخر نفاس و اگر
 اقل از عشر مختل کرد و اول استخاض است و اگر این
 چنین نشود بلکه پیش از زائیدن بیا بد استخاض است
 بعد اولاد و معهما
 نفاس است اگر چه ضعیف باشد و اگر اصلاً خوب نماند
 آن زن نساء نیست و این مختص بود بصدقه طاهره

حر

سَجُّ الْوَالِدَةِ وَالْعَائِلَةِ

این نساء نفاس است چنانکه اگر روز دم خون بندد
و وقت زائیدن نبندد ده روز نفاس است

سَجُّ الْوَالِدَةِ وَبَعْدَ الْعَيْشِ

چون نساء عشره محقق شده اول نفاس است و دو
جس اگر بشرا بط جض باشد و در ثو امین یا ناخبر
و لادن ابتدای نفاس ز اول است و عدد از دو

وَاجِبَاتُ الْخِضَانِ

مجمع در این کلمه شریف است

ا انبهال و نضرع و زاری و نوبه و انابه ج حلیت

مهر

حاصل کردن از ازاب طلب و هر ذی حقی و صیغه

تمودن است ا استقبال بنوعی که در جلوس و قبله باشد

وَاجِبَاتُ الْكَهْنِ

جَدَّاهُ خَيْرٌ

ج جلد نباشد مطم د ذلك کافور و فالبدن است

بر اعضا سبعة ا از ا که سر ناسری باشد ج حرم

نباشد م اشاره ب چهار امر و اجبات اول میزد

که لنتک باشد دخی مباح بودن قطعات ثلث ستم

مذهب نباشد چنانچه مضیق نباشد شاز میت

واجبات ملاحظه شود ف قمص که پیرهن باشد که

رجب
احسن التهنی ای
و فقیر کزانه الصبح
والقطر الحسب
عجبت قطره تبریز
احسب ای اجتهد
احسن غایب
میت

از قطعات ثلث است ط طاهر باشد نه نجس و اندازه
 کافور را بن ایپاث بعریه آوزده ام حوطجی
 به عن الجلیبل للرسول الما جد التیبل بالقر
 والاجماع الواردین فی الاصول از یعون درهما
 بلا فضول وهکذا الامر بالثلث لنعس التکلیف
 والبضعه واللبث وبعد ذاجری لكل منیم
 ثلث ماجی للشیء المکرم وان شدت توضیح ذ
 بالمتقال فعلمک بالثقیق بما المنوال وهو
 علی ما فی الشرع عرف بثمان وعشرین مثقالا الف
 لان کل عشره من الدرهم وزان سبعة مثاقیل
 لا یوم

بلا کلام فثلثه بهذا الحساب من المتقال
 لثمنه مثاقیل وثلث بلامقال وعلی رواج مثلا
 فی البین احد وعشرون مثقالا بلامین
 لان عشرین مثقالا من الاسلاف وزان خمسه
 عشر مثقالا من الاخلاف فالعشرون منها یحکم
 وعشر والباقیه بسنه بلا کثر فثلث بحساب اقل
 الصرّف سبعة مثاقیل صیرفیه بلا خلاف

ش ۳ — رابط و جوهین

نقد

ن ناشره نباشد ف قادر باشد بر شراء دایمی

باشد یا منقطع باشد شرط

واجبات ۱۲ نماز میت

خوف وحش انا

از خوف وحش

از خوف وحش یعنی از خوف وحش است که در این وقت است که میت را در گور می‌نهند و در این وقت است که او را غسل می‌دهند و در این وقت است که او را کفن می‌کنند

اول قیام با امکان در وقت نماز واجب از دعا بعد

از تکبیرات چهارگانه اول اشهد ان لا اله الا

الا الله واشهد ان محمدا عبده ورسوله در وقت اللهم

صلى على محمد وال محمد سبها اللهم اغفر للمؤمنين

والمؤمنات جهنم اللهم اغفر لهذا وليه و

وضع سر میت جانب راست مصلی ۸ حد شریعی

وآن شش سال است ش شبعی بودن ۱ اشاره

بسه امر واجب اول بعد بسیار میان جنازه و وصل

نباشد در وقت بعد از تکبیرین و غنبل نماز واجب است

و دعای طفل اینست اللهم اجعله لنا ولا یؤثر بدو امر واجب

سلفنا وقرظا

واجبات ۴ کفن

ناح خصم

ن نفل بجانب قبروان ۱ اخبار ح یعنی حفره

است در صحرا و ح یعنی خم و ص یعنی صندوق

در دریا م اشاره است بدو امر واجب اول مواز

اول غسل با آب
علی قول تیمم ازین
ولی سبب استغفار
میتب سبب اشاره
بدو امر واجب

در ارض و نخوان **د** مباح بودن زمین و سایر

اَسْبَابُ **ع** **تَقَمُّنٌ**

بَشَّيْمٌ خَصَقًا

بش قلم

دیش منهار جالای

قون دیش مش

الشبی از آفرین تصف

قره تعم و طغفا تصف

مزدق کینه ای بزنان

بعضه علی بعضه تصف

و در ضم الشبی الی

الشبی در ضم صف

الغنیة الاقرب

منه

ب زد شد بد جتا و مپتا و عدم تمکن از نشخوار آب

ش ثمن خریدن آب نباشد **ش** شراء آب ضرر داشته

باشد اگر چه ثمن باشد **م** اشاره به پیچ افراشت **اول**

د مرض **د** مزید شدن مرض **س** محروف **ج** **ه**

مجدور **پنج** موت مرته کبر بر سر او کسی نباشد جز مرد

اجنبی **م** دخلت نمودن مردهی که بر سر او کسی نباشد

جز زن اجنبیه **خ** اشاره به افراشت **اول** خوف

تلف شدن نفس با مال از سبع و لص **د** خوف

عطش **س** خروج از مسجدین برای محلم صد

رسیدن بعباده از نماز و روزه بجهت تنگی وقت

ف اشاره بدو چیز است **اول** ففدان آب **د**

ففدان آلت تخصیص آب **ا** از دخام ناس در روز

جمعه با حدوث حدث

ما یصح **ه** **اللتیم**

بُرْعُوفٌ

ب تراب **م** حجر **خ** غبار **و** وحل یعنی کلا

ش تلج

ش حُمُضٌ زَابِطٌ غَبَابٌ

ح حصر مشاهده کند محل داشتن ص ما بصرح التیم به

ث مَالَا بَصِحُّ بِ الْمَقْتَبَةِ

مرژی

مر ماد در آردی اشیاء معدنی و غیره از اینست

ذ مَرَامٌ مَرَامٌ مَرَامٌ

مرام

مر ماد ا آرد م معدنیات

ر فَاجِبَانِ بِ الْمَقْتَبَةِ

نامت ضربت

ن نبت ا استمرانبت م مباح بودن خاک

مباح

بعضی ضربت
مری ن

و مباح بودن مکان و مسیح جنبه و مسیح ظاهر کفین

و موالاة ث زُئِبٌ ض ضَرِبٌ بِ بَدَنِ بِك دَفْعِ بِرْدَةٍ

م رفع مانع ة طهارت خاک و محل مسیح

ا وَالِدٌ دَفْعًا

ض ضَبَّحٌ الْأَصْحَابُ

ض ضرب ا يك دفعه مطلقا ض ضرب ب دو دفعه

مطلقا ض ضرب ج سه دفعه مطلقا و وضو

ا يك دفعه غ غسل ب دو دفعه پس قول اصح

تفضیل است

م مَرَامٌ مَرَامٌ مَرَامٌ

مرام

نجاسات ۱۲

غيب مع المياث الثالث **د** ف مع الجوانا الثالث
غ غاطب بول ميهات مني وميهه ومسكرد
ف فناع جوانات كافر وسك وخوك انبها
عرف جنب محرام عرف شتر جلال

التعريف
دش در الباء بوم
و بوم لا والبصا غا بة
الشي و غيب اللحم
واقب ارذا انقن حال
دش الطير مر تيب
د ففح ك جبر غا بة
منه

جملة نجاسات ۱۳

ف فناع دم بعني خون جواني كه صاحب
نفس سائله باشد پس خون پشه و شپش و كنه
وماهي پاك است **ع** اشاره به پنج افراسن اول

اي رفيع صفة
مصداق باشد
منه

عرف شتر جلال و هر جوان نجاست خواری و
حدیث هشتم بز سالد لیل آسند **د** عرف
کلب و خنزیر و کافر **س** عذره حیوان حرام گوشت
چ جهات عفر ب که در آب بمبرد علی قول **پنج** عرف
جنب محرام علی قول **م** اشاره بشش افراسن اول
مسکرات از شراب و سایر انبده **د** مباشرت
کافر بار طوبت **س** مباشرت کلب و خنزیر بار طوبت
چ جهات ما یخرج من افواههم و منافذهم یعنی بینی
و اخلاط سپینه و اشک چشم و چرک گوش **پنج** مینه
جوانی که صاحب نفس سائله باشد خواه حلال

گوشت و خواه حرام گوشت **ششم** معنی از حیوانی که ضا
 نفس سائله باشد خواه حلال گوشت و خواه حرام
 گوشت **م** اشاره بیه اغرائت **اول** رجوع مالا یوکلا
 محمد **دوم** رجوع دجاچه علی قول **مبتم** رمس جنب
 در آب چاه علی قول نجس صحیح و محمول بر استنجاب غل
 است و کراهه استعمال آب **ب** بول از حیوان حرام گو
 خواه بالاضل حرام گوشت باشد یا بجلل **ش** شبیه
 آب پاک بنجس در آن این مشبهین و بعضی گفته اند
 اگر وضو و اجماع نبود فائز بقصره میشدیم **و** وزعه
ب معنی چلباسه که در آب نمیزد علی قول **ل** ابن صبیبه

بمن

بمعنی شهر دختر علی فول و ملحفات خالی از ذلالت

و از آنکه
 و از آنکه

ضَبُّ الْأَمِطِ

ض ضرایح مقدسه **ب** بشیره **ل** لباس **ا** اشیاء و الا
 محترمه **م** مصحف شریف و مساجد و محل جنبه
 ماکول و مشروب **ظ** ظروف

مفامان **ء** **عَفْوُ النَّجَسَاتِ**

مفامان **ا**

فِی جِلْبَا

ف قروح **ج** جروح **ل** لباس **م** مصلی **ب** بشیره **م** مصلی

الصفی و انه
 بر پاره کرده در آن
 و لاشه فرحال تبخیر
 منه و اللرض له معات
 احدها اخر بقیه الطعام
 بالک و غیره
 با سقین در آنها العدمه
 یقال فی رسم المطبوعه
 سفیر در او در آن
 لدهت و هر که در آن
 از عزی نبی علیه السلام
 من
 بعد سبطان خود با از جیب
 آب خورده بقیه آن
 از زمین
 من

معنی **اریدق**

دَفَاغِلًا

د دم ف فله غلا یعنی خون کمتر از د زهم بغلی

معنی **اریدق**

مَبْدُ

یعنی مالا یتم الصلوق فیه یعنی چیزی که مرد

بنهائی آن نمیتواند ستر عورت بکند از مثل عرق

و دستمال و بتدن زجرامه

معنی **اریدق**

مَرَبِدٌ

بسیار کوبیده
کوبیده بر کوبیده
منه

اسم است
که از زرافه است
منه

مخفف است
منه

یعنی لباس مرپیبه ولد با نداشتن لباس و بعد امکان تطهیر

معنی **اریدق**

بَدٌ

فی الحدیث لو نجد لك بدامن کذا ای لو نجد لك مخلصا

منه بدون فعله و آن کندن لباس نجس است در

هوای سرد و حصول ضرر بد

معنی **اریدق**

سَلَسُ الْبَوْلِ

و رز جامع همه اینست **مُدْقَبَسٌ**

و مالا یتم و مرید د دم بغلی ق فروح ب برد

القدس النار
المقبره بغير شینه
شده است
منه

بسی

س سلس البول توضیح دیگر میشود در زاینه
جلب در عفو آمد بعد از آن **کعبه** از لام انفا
 آمد در زبان **سپم** در **مالا** بنامند از بعین
 در **مرد** و **بکر** در **خامسین** **سنا** سلس آمد
 ای **فنی** **لبک** در **شع** خارج شود از وی **ف** فرق
ج جروح **ل** لباس **ب** بدن **د** دم **ک** کمتر
بغ بغلی **امر** یعنی در لباس عفو آن محل **انفا**
 است و در بدن محل **خلاف** است احتیاط **انجنا**
مالا مالا ینتم به الصلوة است **بکر** مرهه ولد است
بکر برد شد بدانت **سنا** سادس یعنی ششم

توضیح

در **شع** دماء ثلثه و دم نجس العین

کعبه **نظیر**

اول **بتل** **ماق**

ن نجاست **ب** بول **ل** محل و لباس **م** مطهر

ا آب فلیل حکم دو دفعه شنن است و انحط **دفعه**

دو **نیم** **ک** **حمد**

ن نجاست **ب** بول **ل** محل و لباس **م** مطهر

ه میناه ثلثه **د** دفعه

بم **بتغ** **ماق**

ن نجاست **ب** بول **غ** غیر لباس از بدن و ظرف

نسیب
 استنجی
 وفاق
 از جنس
 مکه

کبریا

نسیب
 نسیب
 نسیب

م مطهر از آب فلبیل حکم در بدن دو دفعه است

و در ظرف سه دفعه

چهارم غیبی غیبی

ن نجاست ب بول غیبی لباس م مطهر

مباه ثلثه در دفعه

پنجم غیبی لیق

غ غیبی ب بول محل و لباس م مطهر

آب فلبیل حکم آن بعد از ازاله عین نجاست یک دفعه

ششم غیبی لباس

غ غیبی ب بول لباس و محل م مطهر

شده

ثلثه حکم یک دفعه است

هفتم غیبی غلاب

غ غیبی ب بول غیبی لباس و محل از ظرف

و بدن م مطهر آب فلبیل و حکم آن در ظرف

سه دفعه و در بدن یک دفعه است

هشتم غیبی غلاب

غ غیبی ب بول لباس م مطهر

دفعه

نهم ش و کرا

ش شراب و ولوغ ک کلب م خنزیر حکم اینجا

لمغیبه
مشرفه اطال
النظر الیه

بالکفر
والاصح
الاولی

العش
والعش
والعش
والعش

بیم
کن
منه

آنست که در شراب افوی یک دفعه است و اخوط هفت
دفعه و مثل اینست ظریف که بمبرد در آن موش و
در ولوغ کلب افوی سه دفعه است و اخوط هفت
دفعه اول آنها نعفی بچاک پاک است و در خنزیر
اقوی هفت دفعه است بی نعفی و این بعد از ذرا
فلبل است و در مپاه ثلثه یک دفعه کافی است
حاصلی از این محمول است که کیفیت انزاله نجاست
اول یک دفعه و باین اشاره مینکم بر **امر**
۱ یک دفعه **م** مطهر مپاه ثلثه در مطلق نجاست
حی و ولوغ کلب و خنزیر **دو** دفعه و باین اشاره

بمکن

مینکم بر **ب** **ب** **ب**
ب دو دفعه غیر ظروف از لباس و بدن **ب**
نجاست بول **ع** مطهر غیر مپاه ثلثه از آب فلبل
سپس سه دفعه و باین اشاره مینکم بر **منز**

ج **ج**
ج سه دفعه **ا** اناء یعنی ظروف نجسه بمطلق
نجاست **ع** آب فلبل یعنی مطهر آب فلبل باشد
چهارم هفت دفعه علی الاقوی با علی الاخوط و این
با با نعفی است و با بی نعفی **اول** محض بکلب است
که اخوط هفت دفعه شستن آب فلبل است با نعفی

یعنی از ضرب نعفی
و نعفی چنانکه
که در آن لم باشد
در پس آن لم بسته
منه

واقوی سه دفعه است **دوم** مجتمع در این نغز است

ش _____ **عج**

ش شراب و موش **ع** خنزیر اقوی در خنزیر

هفت دفعه شن است بآب فلبیل بی تعفیر واقوی

در شراب و مردن موش یک دفعه است بی تعفیر

لکن احوط هفت دفعه است بی تعفیر

حکمه غانز بالباش نخس **و بدیز نخس**

عج

عج عطف العج

بیال اخیر و اجده

عج عجم الفسم

منه

ع علم بنجاست ننبان **ع** جهل

ن _____ **مانر**

ع

مع العلم بنجاست الثوب والبدن باطل

مع الش _____ **نبان**

والث _____ بعد الصلوة في قول الله **ذكر**

اول _____ **فان فلان عبطه**

ع عبرت بعلم سابق است **ب** وجوب **ط** مطلقا

ة اعاده بغنى باسبق علم و ننبان لاحق اعاده

واجباست مطلقا

دوم **فاجب** _____ **نفسه** **مطلقا**

_____ **عجق** _____ **بم**

ع عود دادن **ب** وجوب **ف** وقت بغنى در وقت

بعضی وقت که کس
در علم کبریا نگوید
و صبح المراجعه
منه

عجق
بعضی وقت که کس
بعضی وقت که کس
منه

اعاده واجب است نرد در خارج وقت و این قول

اگرچه از شهرت معطر ساختن است اظفار و افضا

لکن الاوسط عندی اوسط والاقل اخوط

مَعَ النَّسِ _____ بِان

وَالنَّسِ _____ ذَكَرَ

فِي _____ عَدْلِكُ

وامکان نزع با نظهر واجب است تمام و با عدم امکان

فِي ضَيْقِ الْوَقْتِ _____

تمام میکنند و علی الاحوطضا میکنند

مَعَ الْجَهْلِ وَالنَّسِ _____ ذَكَرَ

بَعْدَ الصَّلَاةِ

با بقاء وقت اخوط اعاده است و با ضیق وقت اخوطضا

مَعَ الْجَهْلِ وَالنَّسِ _____ ذَكَرَ

فِي اِبْنَاءِ الصَّلَاةِ لَمْ يَخْلُتَا

فِي _____ عَدْلِكُ

باسبق علم بنجاست واجب است اعاده و با تجدید

علم با ممکن است نزع با نظهر با ممکن نیست اگر

ممکن است چنین میکنند و اگر ممکن نیست نماز

باطل است و واجب است اعاده

فِي ضَيْقِ _____ ذَكَرَ

تمام میکنند و فضا میکنند علی الاحوط

الظهور

كَقَاعِ عَصْفٍ

ك كل ظ طرف یعنی هر طرفی استعمال آن جایز است
غ غیر همیشه حرام است ط طلا و نقره

احکام بیهوشی

غَسَّاءُ غَمْرًا

غ غسل و مخزجین س سر عورت ه فیله
غ غضبی و محرم م رد سلام
یعنی واجبات بیهوشی اخراست اول شستن

مخزجین

مخزجین اما مخزج بول معین است دو دفعه و اگر
سه دفعه است و اما مخزج غایب با عدم تعدی
مخزج است و با تعدی آب معین است در وقت
عورت م م رعایت قبله از آنکه چنین نخله است
و استند بار نشود چنانکه مکان غضبی نباشد
محرم نباشد م م رد سلام هم واجب است
ش زابطه کفو

عَجْرَتَانِ

ع عدد که سه تا باشد ج جناف م مرور
ط طهارت غ غضبی نباشد

بعضی
عجم طغی شد
منه

بعضی
بعضی
بعضی
بعضی

بعضی
بعضی
بعضی
بعضی

ش رابطه غیر

عرض و آرزو

پس عرض شده ترطریعت منته

ع عظم نباشد مردوث نباشد ضض در دستا

نباشد لغزنده نباشد خ خلیج که دران اسم

محترم باشد نباشد م ماکول و محترم نباشد

مطه ر

مجمع در این دو بیت حقیر است مطهر نیست

آمدای محب با وفا ده با همزود و بان غزا

بعد از آن شخ م از فنا ماد کبر از من این بد

خالی از خطا

همزار

م ا

ارض استحال انقلااب استهلاک انقلاک

الاک استنجاء استبراء اجتهادی استبراء جوا

جلال شتر **چهل** روز کا و **بست** روز کوسفند

ده روز مرغ **سه** روز انفصال عساله اسلام

ن نقض نارغ غسل مپت غایب شدن **ن**

زوال عین زوال تغیر **ش** شمس **خ** خروج دم

مدبوح **ن** نپتم **م** م

ا ا

چهار آنها **ج** ق

چهارمین منته

ج جاری ش آب مستغل در زرع حدت و

خبت ف آب فلبل اول طاهر است و مطهر مادای که

یکی از اوصاف ثلثه آن تغییر بنجاست نکرده باشد

در حق طاهر و مطهر از حدت و خبث است و سبقت

نیز چنین است مادای که کثیر باشد و اگر فلبل باشد

در حکم آنست و چهارم بجز ملاقات نجاست نجس

شود و طاهر نیز و مطهر نیز آن موقوف ملاقات و

عدم ملاقات نجس است

پنجم و ش فوط شمس

ف فدر هر کس مطرا اما آب که هم طاهر است

کتاب
منه

و هم مطهر و بجز ملاقات نجاست نجس نمیشود

مگر آنکه احدی از اوصاف ثلثه آن تغییر بنجاست شود

و فذکر شصت و چهار من الا بهست مثقال و آب

باز آن هم مثل آنست در حکم

هفتم و هشتم نیت

من زاید بر کرب بتر اما اول در حکم کراست و اما ثانی

در حکم آب که جاری است نجس نمیشود مگر بعد از

م زو جات

نهم و دهم فدم شمس

ف فففاع در دماء ثلثه و مسکرت شور

در حکم است
نیت

بجز نیت است
جای که کراست پاک است
و باقیه است

مرمالاض فیہم جمل

جیس زنج

زنج
خود
زنج
زنج

ح حمارب بغلے انقی از کاوس و سوس

زنج عدا

ا ا علی

ا یکی پنج هفتاد سی ده و چهل

ن پنجاه سه هفت

بک د

عضفور و نحوان

پنج د

نصف

فضله فرغ خانگی

بغلی د

انسان

سی د

آب باران مخلوط شده بفضله سک و بول و عذره

ده د

خون کمر و عذره بابسه

چهل د

خرکوش رو با سک خنزیر کو سفند بز آهو کبر بول مرد

پنجاه د

خون بشپار و عذره

سدر ا

وزغه فاره چته عفر

هفت در ا

طبر فاره منفتح بول رضیع خروج کلب چا غنا چنا

ر ا

اجل هز معی

ا ب ک ج س ل سی ن پنجاه ه پنج ز هفت

م چهل هفتاد ده

نهم در ا

جواب غر نال
مقدر کان نه با قبل
بدر نفس نوز ملک
قال تم نرسی نر
پنر نر امره بی بیغ
نرس نر دل شی
شامت و شک
منه

سوه

سوه سور یعنی آب نیم خورده مضاف اول

تابع جواز است در طهاره و نجاست و دوم

مقابل مطلق است

مقدمه ثالث

س

مکه رفد

مرجل ف قبل در بر

و کظ در زن اسثناء است و وجه کفین

نظا هر فد مین

واجب ا

خواب صحی بدن
بیرون انداختن

زن حج

بعضی از برای
ادوات طبعی که با
آن شستند
و کما فی بعضی از کتب
روایت شده

طبع حج حذیر

طهارت مباح بودن **ع** عدمیات اربعه
اول لحم یعنی جزء حیوان حرام گوشت نباشد

قبیل موی کزبه و نخوان **دوم** و **سپتم** و **چهارم**

حذیر **ح** حر نباشد **ذ** ذهبی نباشد **مینه**

نباشد اینها در مرد معتبر است و در زن چنانچه

امر غیر ذهب و حر بر معتبر است و با عدم سایر

واجب است برهنه نماز کردن

مقدمه

بک امر د آن واجب است و آن وجوب بر اعاده وقت

فکر

ظهور

اول وقت **ف** فریضه **ا** اولی یعنی ظهر زوال

ب آخر وقت **م** مقدار **ا** اداء **م** عصر است

عظ

اقت بفرج

اول وقت **ف** فریضه **ب** دوم یعنی عصر

ف فرج **م** ظهر **ب** آخر وقت **ب** مغرب است

مغ

اول وقت **ف** فریضه **ج** سیم یعنی مغرب

غش غروب شمس **ب** آخر وقت **م** مقدار **ا** اداء **عشا**

استحکام
شماره چهارم
منه

است
بسیک درین وقت
بش بر ملا اکتفا
منه

است
خبر غیر از اینست
مغشش است
و کما فی بعضی از کتب

عش **اندک امخس** **ا**

این صد است
نیم بصد است
بیشتر

اول وقت **ف** فریضه **د** چهارم یعنی عشاء
غ فراغ از مغرب **ج** آخر وقت **ن** نصف شب است

ص **بج**

افهق امخس

ایا این صد
صد صحیح و در طریقه
با صد حشر است
الارض
منه

اول وقت **ف** فریضه **ه** پنجم یعنی صبح **ف** صبح
صادق **ج** آخر وقت **ش** طلوع شمس است

طریقه

شناختن پیشوا
شناختن چند

اول **عرض** **ی**

بناکه

بناکه عرض حاصل میشود در بلادی که خارج باشد
از خط استواء زیرا که اگر فرض شود بلدی در خط
استواء صاحب عرض نخواهد بود لکن چنانچه بلد
و معبوره روی زمین پیدا نمیشود زیرا که اول نمود
از اواسط اقلیم اول است از بلاد بربر و حبشه نه از اول
اقلیم اول که مطابق با خط استواء است پس عرض
عبارة است از فونسی از دایره نصف النهار بلد
که میان معدل النهار و سمت الراس آن بلد است
و عبارة اخری عرض بلد عبارة است از دوری
از خط استواء هر چه دور تر است عرضش بیشتر است

طول

در مبداء آن که از مغرب است و با از مشرق خلاف
است بطلموس حکیم مبداء آنرا از جزایر خاللان قرا
داده که مبداء عمارت است از جانب مغرب و حکما
یونان مبداء آنرا از مشرق از محلی که آنرا نکند ز کوه
قرار داده اند پس طول بلاد عبارت است از فونی
از معدل النهار که مهانه دو دایره نصف النهار
بلد و نصف النهار یکی از دو جانب عمارت است غیا
باشرفا بر حسب اختلاف مذکور

بمبدا اعظم شمس

و

وان نهایت دوری آفتاب است از معدل النهار
و این وقتی که شمس در یکی از دو نقطه انقلاب
شنوی و صیفی که راس سرطان و جدی است
وارد شود و مهانه این دو نقطه مبولات جزئیته
حاصل میشود بعد از آنکه نقاط کند قاتک البروج
و معدل النهار در دو نقطه اعتدال ریتغی و خرفی
که راس حمل و میزان باشد و چون از هر یک از این
دو نقطه بگذرد مبولات جزئیته حاصل میشود تا
میرسد بمیل کلی که حد آن بیست و سه درجه
و سی دقیقه و هفتده ثانیه است

چهارم حالت شاخص

بدانکه در خط استواء اگر شاخصی نصب شود هنگام
زوال شمس بر سمت الزاس نمیکند زود پس سایه شاخص
معدوم میشود و بعد از عدم حادث میشود و
در غیر آن سایه شاخص مرتفع نمیشود اگر چه
میشود پس زیادتی آن بعد از کم شدن نشانه زوال

پنجم تفاوت

عرض بلاد است با میل کلی از تساوی و زیاده
و نقیصه و تشخیص زوال

انتهای

عرض لب که اصفهان میل کلی ۳۲ درجه

در امثال این بلد که عرض بلد زیاد بر میل کلی است
سایه شاخص معدوم نمیشود و شمس عند الزوال
بر سمت الزاس نمیکند زود بلکه محاذی پیشانی میشود

انتهای

عرض بدل صنعاء و مکة عرض کامر

سایه شاخص در امثال این بلاد در دور روز
وقت زوال معدوم میشود اول درجه هشتم
جوزا هنگام صعود دوم درجه ۲۲ سرطان
هنگام هبوط پس زوال ظل نشانه زوال است

تس عرض کدی ^{طینه} اوی بلین

ز بادنی در الجمله غیر مؤثر است سایه شاخص در
یک روز معدوم میشود که آن اذول ايام سال است
که غایط مبل کلی است پس از اینها زوال معلوم
شد و اگر بجوای قبله راهم بان طریقی بشناپی
پس ملاحظه کن طول بلذ با طول مکه که آن هم
از این سه قسم خارج نیست و در هر یک ظل مناط ^{بلد}

انز اصفا نفعی ^{مکه عزی}

دران دوروز در این بلد شاخصی نصب میکنند
و نظر بظل آن میکنند پس وقتی که مدار سو و شش
دقیقه

دقیقه از زوال گذشت معلوم میشود که شمس
در مکه معظمه از سمت الراس گذر نموده پس سمت
سایه شاخص قبله است

انف ^ص

موصل عز ^{مکه عزی}

پس ده دقیقه بزوال این روز مانده شمس در مکه
معظمه سمت الراس گذر نموده پس در این وقت
سایه شاخص قبله است

نس ^{اوی بلین}

چنین بلدی که با با است اگر پیدا شود ملاحظه

سایه شاخص میشود هنگام زوال و آن سمت قبله است

و از جهت این که در این وقت
بسیار غلبه ای وجود دارد
و در این وقت که در این وقت
و از جهت این که در این وقت
بسیار غلبه ای وجود دارد
و در این وقت که در این وقت

ظهور عصر و مغرب و عشا صبح

مثل شاهر مثلین غروب جز ذهاب فوق طلوع خمره

مواضع خستنا خیر

اول تره

تا خیر مظهر هوای گرم پس این حالت تا خیر جا

دوم ص

تا خیر عصر ص شاخص پس تا خیر عصر تا آخر وقت

ظهور جا بر است

بیم

تخص
بعضی از برای او است
احكام و اقوام معتبره

بیم

چهارم

پنجم سنه

سلس البول ن مبطن ه مستخاضه

ششم

هفتم نطعن ثم

ظهور عصر ن نافله یعنی تا خیر این دو برای نافله کردن

هشتم صحن ثم

ص صبح ح حرمت نافله پس تا خیر صبح برای احترام

ایشان نمودن بناقله جا بر است

نهم

بعضی از برای او است
او است کتب معتبره

زودن
منه

امر

۱ امام و ماموم انتظار ناخبر هر يك برای انتظار

آرخ کورد
منه

باید **عذب**

ع عشار ذهاب ب مغربه ناخبر تا ذهاب خمره مغربه

صبر سختی
منه

در فایزیه **صل**

ص صلوه و مسافری منزل ناخبر بدارد تا برسد منزل

برخوش
منه

سپیدم **سعد**

س سدس و ربع صلوه لیل ناخبر نماز شب

تا سدس بار ربع شب

چهارم

القل

القل بالتفان و الحظ الثا احسن من عملک في الحظ الاول

ف نافل ل لیل یعنی سستی نمودن بناقله شب

و تسامح بان و قضاء آن در خطب ثانی کد و زانست

بشر است از ندادن آن در خطب اول که اول شب است

پس ناخبر بر وقت افضل است از تقدیم بر وقت

نظم است
دسته از پیش
منه

پان **نعا**

ن نافل عا عشا و جمع نواقل ناخبر این نافل و جمع

بعضی از علمای
بهر از آنکه آنها را
منه

شان **نعف**

ن نافل ع عشا ف نعفب ناخبر داشتن آن و نعفبیا

هفت

وَالصَّبِيحِ إِذَا نَفَسَ

ث تاخیرت نافله فجر مستطیر تاخیر داشتن

آن نزد صبح صادق

بجهدم بیش

بعضی نماز را
نایاب کرده اند

ب بدارش شریف از امکان تاخیر نماز از وقت

خود برای فعل در مکان شریف

نونی سجده زدیم

بعضی
از برای کراهت
سیار است

سج مستحبات مباح حرج و عمره تاخیر فریب از

مستحبات احرام

ببسی دریغ نما

دریغ نماز حجیره
بعضی در بعضی کوه است
منه

دفع

د دفع ب بول غایب تاخیر نماز برای دفع بول و غایب

ببسی مهر

بعضی در بعضی
بعضی در بعضی
منه

بعضی مرید صغیره تاخیر بدارد ظهرین را برای حاجت

ببسی احتظ و در

قال سجد
احتظ برای اطلاع
بلام اطلاع

بعضی برای احترام طعام چند روز روزه و چه غیر آن

ببسی صبر و صبر

بعضی در این
رضایم روی خود را
منه

ص صاحب ع عذر رجاء زوال خرا خرو

بعضی صاحب عذر تاخیر میدارد و ریضه را برای

رجاء زوال عذر

ببسی فطر و جهات

بغنی ناخبر مبدارد نماز را برای افطار بجهت حضور فلان

قال علی علیه السلام
ما کتب فی شکره ای
کلمه منة

بپسند و ششم و پنجم

بغنی ناخبر مبدارد نماز را برای وفوف شکر لکن

بپسند و ششم

ترجمه نذ علی

غنی کارش
و شکر علی علیه السلام
منه

بناخبر فریضه صبح نوافله شب چهار

بغنی ناخبر مبدارد نماز صبح را کسی که چهار رکعت

نافله شب را کرده باشد عنایت ل لنبیل شفاعت

ی جنابی المصطفوی والعلوی بغنی چنین میکند

بفصد آنکه مستفیض شود بشفاعت رسول خدا و علی

نزهت

بپسند و پنجم

از برای اوست
نعمت و نعمت
منه

ترجمه عمنس

بناخبر فریضه ع عن بغنی از م مطلق ابات

س سعذ وقت بغنی مؤخر داشتن فریضه را از مطلق

ابات با وسعت وقت

بپسند و ششم و پنجم

سببه
تبعین بنمایند
منه

بناخبر م مطلق ابات ع عن بغنی از ج جنازه

س سعذ وقت بغنی مؤخر داشتن مطلق ابات از نا

جنازه با اجماع هر دو و وسعت وقت

بپسند و پنجم

سید مرتضی
بنامه

تَلْعُ مَظِلِّ

ت ناخبر ل تخصیل علم مع ظن ل دخول یعنی
یعنی مؤخر داشتن نماز برای تخصیل علم با مطنه
بدخول د زاو ل وقت

س

فِيهِمْ كَهَيْئَةِ الْجَنَّةِ

ناخبر برای اشغال بفضا بنا بر قول سید مرتضی
علیه الرحمه وجواب این آنست که در این شغل که در
مانند کنه بدن فار

مَوَاضِعُ

مع بقول عبادت

در اول است
بر این بنا مانده
تیرین است
بنامه

اول

أَوَّلُ نَالَ عَمْرُجِينًا

نا نافل ل لیلیم ع عذر یعنی صاحب عذر مقدم
میدارد نماز شراب بر نصف شب وان عذر ا بمنت
م مسافر م رطوبت راس ه جناب و لو اخبارا
ب برد شد بدت ثعب و روايات منواتره واجما
مستفصنه دلیل بر این مدعی است و خلاف حلبی

دوم

تَقْوَى كَذَانِ

ن نافل ف فخر ف قبل الفجر وبعد صلوة اللیل
بمعنی المثل ذان یعنی الاذان پس نافل فخر را منبوا

تعمیر کردن کتب در این
و کذا آن بفتح و زاده کاسر
یا الصیح کسین ما روضه
که در وقت تقوی از ارض
منه
میتوان معتمد داشت
مثل آنکه اذان فخر را

۵۳

گفت پیش از صبح برای نهیاً مشجده پیر

چهار تغی از

غ غسلی بوم الجمعه یعنی غسل بوم الجمعه را میتوان

بوم الخمیس نمود

پنج غسل

غ غسل و احرام و مینقات یعنی غسل احرام را

میتوان قبل المینقات نمود

ششم و مقدم بوشتم و نهتم

فمنع سطر

ف فارن مفرد ع تمنع س سعی ط طواف نشاء

الانز

وطواف حج ر رکعتین طوافین نفدیم این چهار

طاعت از وقت خود جایز است اما نفدیم طواف

حج و سعی حج بر و فوف بعرفات در فارن و مفرد

جایز است نفدیم در حال ضرورت و طواف نشاء

مقدم نمیشود در هیچ يك از ثلثه مگر برای ضرورت

و توضیح این مسئله موقوف بذکر اقسام حج است

ا من حج

اعمال حج تمنع

و اینها بر سر این کلمات شریفند فرشته آ

ابو نراب طیب راکع ساجد تغی عادل

مطلقاً و اما
در حج تمنع جایز است
ح

۱ احرام **ت** نلبیه **ط** طواف **مر** رکعتین طواف **س**
 سعی مابین صفا و مزو **ت** نفضیه **ح** عنبره
 یعنی این اعمال عنبره **ت** منع است که مقدم است بر
 اعمال حج و انا اعمال حج **ت** منع بر سر این کلمات شریفه
 شده است **ابو** نواب **ولی** و **اهب** **رحم** فریب
حی طاهر **رؤف** سمیع **طیب** رزاق **باری**
رقب **حاکم** **نواب** **احرام** **ت** نلبیه **و** **وقوف**
بعرافات **و** **وقوف** **شمس** **مر** **رحم** **عقبه** **قرنبا**
ح **حلق** **ط** طواف زيارت **مر** رکعتین طواف **س**
سعی **ط** طواف نساء **مر** رکعتین طواف **ب** بیئونه

سعی

یعنی **مر** **رحم** **بجرات** **ثلث** **ح** **حج** **ت** **منع** یعنی اینها **اعمال**
حج **ت** **منع** است و از جهت **النذاز** **بجلیه** **احرام** **عمره** **و**
ت **منع** **بان** **مستی** **کردید** **بج** **ت** **منع** **و** **این** **تکلیف** **کینکداز**
مکه **معظمه** **دو** **ر** **باشد** **به** **۴۱** **میل** **و** **از** **این** **کثر**
تکلیف **فارن** **و** **مفرد** **است**

اعمال **حج** **افرا**

ابو **نواب** **ولی** **واهب** **مختار** **طاهر** **رؤف** **سمیع**
طیب **رزاق** **باری** **رقب** **شم** **العزرة** **المفردة**
احرام **ت** **نلبیه** **و** **وقوف** **بعرافات** **و** **وقوف** **شمس**
مر **مناسک** **مفی** **ط** **طواف** **بیت** **مر** **رکعتین** **س** **سعی**

ط طواف نساء رکعتین ب بهنو یعنی مردی

جملات ثلث بعد از اینها است عنزه مفروضه و حج افرا

برای آن گویند که اهل مکه عفا خرامت را بنایب

نهما میکنند بی آنچه در قرآن است از نخبه را مؤزابه

اعمال **حج قرآن**

ابو شراب احدی تعنی ولی و اهب الی اخر

الحرام ن نلبیه اشعارت تقلید و وفوف

بصرفات ناخر آنچه در افراد ذکر شد و قرآن برای آن

گویند که مفرون میسازند اهل این حج عفا خرام

خود را یا بنایب یا با شعار و یا بتقلید علی وجه النخبه

یعنی

و معنی اشعار آنست که جانب راست کوهان شهر را

که برای فریابی میبرند همراه خود یعنی زخم میکنند

که آلوده بخون شود و مراد بتقلید آنست که نعلین را

که با آن نماز میکنند ذکرین فریابی میکنند و همرا

خود یعنی میبرند والله اعلم

در

صبا **نر حط** فی الحج جابداً للیج

نر هفت **ح** هشت **ط** نه و فی الحج اشاره است بقوا

خدا بنعالی وان لم یجد فصیام ثلثه ایام فی الحج

که روز هفتم و هشتم و نهم ذی الحج باشد پس این سه

روز روزه بدل هدی زام مقدم مپدازد و وقتی که

قبیله بائین آن ممکن نشود نوافل سجانه و سبغی اذا

رَجَعْتُمْ نَلَكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ

پانزدهم در فرائض سببند

شربیح **سج** فی الايام جاء فی اللبالی بلا کلام

مر ری جارج سه روز که روز عید و روز بازدم

و دوازدهم باشد و وقت ری در این موارد روزا

نشدن لکن برای صاحب عذر رخصت ری در شبها

چهاردهم پانزدهم شانزدهم

نوافل الجمعة قبل التزوال مثل غسله بید النوال

و هكذا

و هكذا غسل الرجم والقنبل ونحو مقدم لدى الفطر

بغی از مواضع تقدیم عبادت نوافل روز جمعاً

بر زوال مثل غسل الجمعة گذشته و هم چنین اغسال

مقدمه هجدهم نوزدهم بیستم

غیر الثراب من الطهور رخصه بالقدیم للمیسور

و هكذا زکوة الفطرة والمال ترجع علی عبال ذی الجلال

نهم بروقت مقدم نمیشود لکن وضو و غسل

میشود برای نهیاء و هم چنین زکوة فطرة و زکوة

مال از وقت خود مقدم داشته میشود برای نسیئة

و رجم بر فراء و مساکین که عبال حضرت رب العالمین

مقدمه شام مکان

ش ۳ رابط

مسح

م مباح بودن مکان س سه مکان برای افعال

نماز ح خلواذ نجاست مس به در غیر مسجد یعنی

محل جنبه و در آن مطلقا

مقدمه ساد م

ف ع

ع عین کعبه برای مشاهد ح جهت از برای نای

واجباً ۳

عظیم

بعضه شعائر الله

ی بحج ع علم ط ظن م مصلی یعنی واجب است بر

مصلی تحصیل علم باطن ش شبهه یعنی باید تعظیم

شعائر الله نمود که قبله باشد و آن با بن میشود که

مکلف نماز را بچهار سمت م کند

م وازی و وجوب استغسال

صالح جدش م

ص صلوٰه واجب ح احضار جنازه و جزء منبغی ن

د دفن س سجده سهون ذبح م نحر

موازی م عوط

صفت منبر البری قوله در آ
است و در نه العی
قبوله کان فی الزمیر الاله
فانتم فی غیره
و من فرض کون منبر
منه

عَبَسَ غَائِبٌ مُتَفَرِّقٌ

بعضی غریب
نوعی نرفته از جایی
که از آنجا غایب است
عبرس کج کوه

ع دزد و مورد **اول** عدم العلم او الظن بالجهته
یعنی کسیکه نه عالم باشد بجهت قبله و نه ظان بکلمه
قبله از او ساقط است پس اگر وقت وسعت دارد
بچهار سمت نماز میکند و اگر وقت تنگ است به یک
جهت هر جهتی را که میخواهد اختیار میکند **دوم**
عدو یعنی دشمن برخلاف جهت قبله باشد نظیر
سبع که خواهد آمد **ب** دزد و مورد **اول** بفر
دوم بعبر که هزینک فراری شده باشند و گریز ناپسند
در حکم صید اند پس از هر طرف که بیشتر میشود در

میکند

میکند آنها را بشیر یا بشیر یا بحیره دیگر و از آن
استقبال قبله ساقط است **س** دزسه مورد
اول سبع یعنی دزنده برخلاف جهت قبله باشد بگر
رو بروی آن نماز میکند که نماز کرده باشد یا دفع او
از خود **دوم** سفینه یعنی هرگاه در کشتی نماز کند و کشتی
دور زند پس با این حالت نماز میکند و اگر ممکن شود
که تکبیر الاحرام را در وقت قبله بگوید تکلیف در وقت
ساقط است **سهم** سائح یعنی شناورد زجهت شناورد
نماز میکند بطریقی که ممکن شود **غ** غریب یعنی
چون غرق شد و وقت نماز است بطریقی که هست باید

نماز را بکند **ا** اسپر نماز میکنند بفریضه یعنی که بخواند
 او را میبرد اگر بر نخورد کور ممکن نشود **ش** شدت
 خوف است **م** در چهار مورد **اول** هر فیض وقتی
 که به پشت خوابیده باشد و ممکن از نشستن یا بجانب
 راست را نداشته باشد **دوم** مؤنحل یعنی کینک بکلا
 گرفتار شده باشد **سوم** مذبح یعنی حیوانی که وقت
 ذبحش رسیده باشد که اگر ذبح نشود حرام خواهد
 شد پس ذایح بفریضه هست ذبیح میکنند **چهارم**
 منع مالک مصلی را از منزل خود **ن** نافر در حال
 اخبار و اضطرار چه را بجا و چه ماشا نماز میکنند

اگر چه با ملاحظه گذشتند بفریضه **ف** فریضه
 زاحله **ا** اضطرار یعنی مصلی سوار است و وقت
 تنگ است و پیاده شدن ممکن نیست بفر حالک
 نماز میکنند

ط طرفه **ر** رقبه
 آنست که چون ملاحظه طول و عرض بلد شود با
 طول و عرض مکه هشت قسم منصور میشود
 طول مکه **عربی** عرض مکه **کام**

ا اطاق **ا** اطرع

ا اتفاق **ط** طول **ز** زیادتی **ع** عرض چنین بلد

و از اجزای
 خلد را طول میکنند
 و از نقطه استوار
 عرض میکنند

که باب است لکن قریب نمک در طول بینار است

مثل ارجیس طول **عز** عرض **ع**

نقطه **ق** **قبله**

نقطه **م** **مشرق**

دو اظنه **ع**

۱ اتفاق **ط** طول **ن** نقصان **ع** عرض چنین بلد

نیز که باب است لکن قریب آن در طول بینار است

مثل صنعا طول **عز** عرض **ب**

نقطه **ق** **قبله**

نقطه **م** **شمال**

نقطه **م** **مشرق**

۱ اتفاق **ع** عرض **ن** نقصان **ط** طول چنین

بلدی نیز که باب است لکن قریب آن در عرض است

است مثل منصور سند طول **ب** عرض **م**

نقطه **ق** **قبله**

نقطه **م** **مشرق**

نقطه **م** **مشرق**

۱ اتفاق **ع** عرض **ن** مزایده **ط** طول مثل

بجزوج طول **ع** عرض **کام**

نقطه **ق** **قبله**

نقطة ط غير ب

نجم م ز ط ع

نم زباده ط طول ع عرض مثل اصفهان طول

نوم عرض اب كه

سما القبلة

بين الجن والمتر

ش شمر نطع

ن نقصان ط طول ع عرض مثل زبده طول عدا

عرض بلدي

سما قبلة

بين المشرق والمغرب

بين المش والمغرب

مفرد م ز ط ع

نم زباده ط طول ن نقصان ع عرض مثل

طائف طول غزل عرض كاك

سما قبلة

بين المغرب والمشرق

مش شمر نطع

نم زباده ع عرض ن نقصان ط طول مثل

دمشق طول ع عرض ليج به

سما قبلة

بین المش
فان الحوت

علامه
قبله

کوکب
۱

شمس قمر جدی سهیل بناش التمش ثبا عیون

شوله نسرطابر

غیر کوکب
۲

مشرق مغرب
ریاح از بعه

آمالواکب
شعرا

برسه صنف اند

اول
۲ جدی سهیل

نور

علامه
اند

از برای اهل بن اول راحادی منکب این و دوم را

وقت طلوع بین الکفتین

دره
۲ جدی شمس غیر

علامه
اند

از برای اهل عراق اول راحلت منکب این و دوم را

وقت زوال محادی طرف حاجب این و سیم باشد

هفتم نزد غروب شمس بین العینین و هم چنین شب

نست و یکم نزد طلوع فجر

ایضا
۳

جدی سهیل بنان النعش ثری

علامه اند

از برای اهل شام اول داخلت منکب البتیز با کف

ابتر علی خلاف و دوم رانزد طلوع بین العینین

و نزد غروب بر عین یمنی و سیم رانزد غروب خلف

اذن یمنی

ابض ۳

جدی ثریا عتوف

علامه اند

از برای اهل مغرب اول رانزد ایسر و باقی رانزد

طلوع

عبره است
مهر است بجزه تری است
بریزه و آن از برج ثریا
و هر دو از برج جوزا
و ثریا با هر دو در شام
که در شام از این است

طلوع بریمین و یسار

ابض ۳

جدی سهیل بنان النعش ثریا

علامه اند

از برای اهل بصره و فارس اول رانزد ایمین

و دوم رانزد غروب بین العینین و سیم رانزد

طلوع بین الکفین

بیم ۴

جدی سهیل بنان النعش ثریا

علامه اند

شود در عمود است
صفت را که در این است
یکه در صورت است
سهیل را از ثریا
عبره است که در کوش
که در این است
که در این است

از برای اهل هند و هند اول را بر آذن یعنی دقا

ز د طلوع خلفا ذن بستی و سیم را نزد طلوع

بر خدایین و چهارم را نزد غروب بر عین بستی

اما الف رطل مشرق

علامه اند

از برای اهل عراق اول را بر آذن و دوم را بر آذن

اما التراجیح مختص اندیشام

مختص اندیشام

انتر عم

صبا شمال دیوبه جنوب

مابین

مابین المشرق و الشمال مابین المغرب و الشمال

مابین المغرب و الجنوب مابین المشرق و الجنوب

مهب الصبا من مطلع الشمس و اصله

الجدی و الشمال حتی معینها و بین سهیل

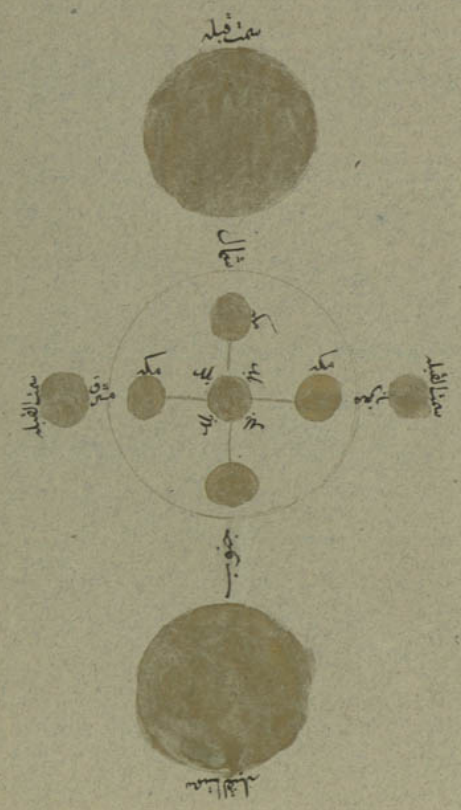
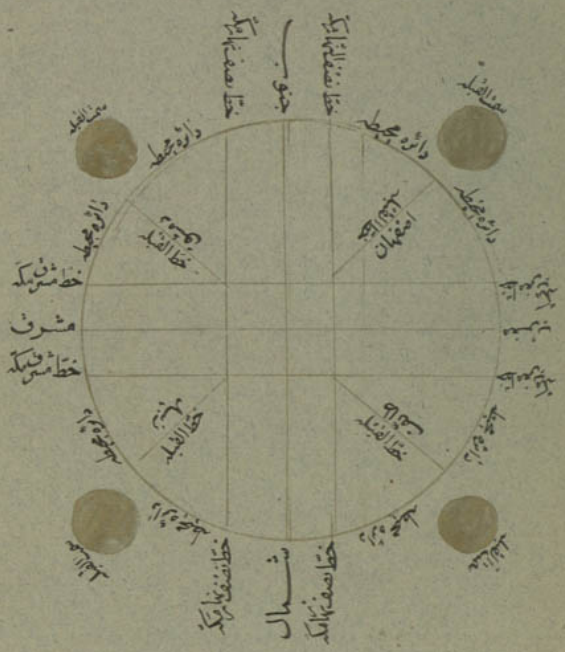
و الغروب نقره دبور و مطلعها

الیه جنوبها ج دی

مدار قطب شمال

سهیل

مدار قطب جنوب

اقت خطا
ظهور

اول ند

دوم ند

ن بین نماز بعد از نماز است بار باطل است علی الا
شبه

پنجم ند

چهارم ند

پنجم ند

ششم ند

ن بین نماز بعد از نماز تشریح تعریف

در این چهار صورت که نفس نقطه مشرق و مغرب

ببین

الله
المشرق والمغرب
انرا دمنه

قبله شده اگر در وقت ملتفت شود اغاده میکند

و اگر در خارج وقت ملتفت شود قضا ندارد اگر چه

اخط است

هفتم ند

هشتم ند

ن بین بعد از نماز مابین الهمین والبار

در صورت اول منحرف میشود قبله و در صورت

دوم صحیح است

مجموع واجبات ند

مقدمت نماز هفت است با این تفصیلات

امر تمام
منه

اعْتِقَابًا ١

تَوْجِيهًا نَبَوْتًا مَعَادًا عَدْلًا اِمَامَةً تُضَدُّ بِوَجْهٍ

وَأَجَابًا ١١

وَأَجَابًا ١١

وَأَجَابًا ١٢

انزَالًا نَجَاسَةً ٩

سُورَةً ٦

وَفَتْ ١

مَكَانًا ٤

فِي ٣

الْمَرْوَةِ

اِقَامَةً ١

فَضْلًا ١١

أَللَّهُ أَكْبَرُ ٢ أَشْهَدَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ٢ أَشْهَدَانِ

مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ ٢ حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ ٢ حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ

٢ حَيَّ عَلَى خَيْرِ الْعَمَلِ ٢ اللَّهُ أَكْبَرُ ٢ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

فَضْلًا ١٢

أَللَّهُ أَكْبَرُ ٢ فَذَفَامَاتِ الصَّلَاةِ ١ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

وَالْمَرْوَةِ ١١

جَمْعًا

جَمْعِي يَوْمِيَّةً مَنُولُودًا

م ————— ع
والله اعلم

عَقَصْنَ بَلَدًا

کوه روز
بزرگ

ع اعلام ف خلق زشت در گوش بخوانند ص خصوص

صنغ پیش از طلوع ب باد به مولناك ل نارك اكل

لخم چهل شبانه روز م من افق

مواخر افام جرح تنها

اگر چه زانها
کالقه من الطعام
منه

ع جمعند الجمل عرفه برای کسکه در عرفان با

ع عشاره مشعر الحرام

مواخر سف ۲ جمع طهر کوی

من کمان
وهو الزر منة

ع جماعت ف نوازل

فصول

فصول اذان دو نماز مدای فنی و از افامه هشت

و نه آمد بی خطا پس در اذان دو دو آمد در

جز اول ضعف هر یک آمد در اصول در افامه

دو که شد ز تکبیر و یک ز نهیل ز بعد عمل

دو فدفا من الصلوات آمدای طلبه

باب ————— جهات

مقامات ————— نماز

تَوَفَّرَ شَيْئًا

بعضی
سراشته
بر او منة

ن نیت ن تکبیرة الاحرام ف قراءت ف قیام متصل

بر کوع مر کوع س سجد بن ش شهد م سلام

م

مشتق

م رکوع س بجدین ت تکبیرہ الاخرام ف فقام فصل

استین
اہم قوی الزینہ
منہ

غیرہ

نقبت

ن نبت ف فراءت م سلام ت تشهد

الغفہ
الاعتر بالعترة نقبت
واعتبات وقر لکلمو
کلمات کلم وقر لکلم
نقبت کلم لفظ منہ

واجبات م فقام نبت

ف فصد فربت ت نعبین عمل استقر نبت

فقام
نعبین سبب
منہ

م مفارنہ نبت با تکبیرہ الاخرام

واجبات م

مشتق
تکبیرہ
الآخرام

مضامع

م مفارنہ

م مفارنہ ف فصد افشاح ا اشارہ بہ بیچ امر آ

اول اداء حروف از خارج دوا اسماع نفس بہ استفراد

چہما استغلال بیچہ انصاب م مراعات لام اللہ

کہ مد حاصل نشود و مراعات منقول ع اشارہ آ

بہشت امر اول عربت دوا عقد معنی نبت بانحر

بہت عدم کھایت نرجہ چہا بہت عدم تشاغل بصلو

وقت بیچہ عدم مدہنرہ ششم عدم وصل ہنرہ

بہت عدم فصل کعبارت از موالات است

بہت عدم ماخلاق بنظم کعبارت از نوبت است

وزن ناقص نرجہ تکبیر

م اشاره به امر است مفارنه منقول موالاة

اشاره به پنج امر است استقلال استقرار انصباب

اداء حروف از خارج اسماع نفس م ترتیب ع

چهار امر عربت عقد معنی عدم کما به ترجمه عمد

لتاغل ف چهار امر فضا افتتاح قطع همزه

فصر در دو مورد مجموع هفتاد است

واجباً ه ماب قیام

م معیت قدمین ا استقرار و انصباب استقلال

ب بون بین القدمین در مرد

افضاً ه امر قیام

فنون

فنون

ف قیام در حال قرائت ن قیام در حال بیت

و قیام قبل از رکوع که رکن است و قیام بعد

از رکوع م قیام حال تکبیرة الاحرام

واجباً ۱۳ ان فرائض

حس حاتم جفا عقی

ح خمس سوره ح حفظ ا اداء از خارج ح

ن ترتیب م موالاة و مراعاة اغراب و تشدید

ج جهرا و خفیات و جمع بین التورین در جهرا

سوره ن نظم در وقت ف قرائت یکی از سبعة

ای ایضاً در
کتاب الفرائض
مستخرج است

و فصد بنمله مخصوصا عریت و وجوب

سوره علی الاقوی ذکر بنمله در راس حمد و

عزائم

کلی حج فی حج

ک اشاره بکل رکعات ده رکعت از هفده رکعت

ح حمد واجب یعنی در این رکعات حمد است

عینا فی باقی رکعات از دو رکعت آخر ظهرین و

وعشا و یک رکعت آخر مغرب ح اشاره بنجینا

یعنی مصلی در این رکعات مختار است میان حمد

و تسبیحات ح اشاره بوجوب تسبیحات آن

چه تسبیحات فضیلت است

واجبات

عمدة

ع عریت ت ترتیب م مره و موالات است ه هشر

واجبات

افذة معطرة

ا انحاء استقلال استقرا اسماع نفس اداء

حروف ف فصد رکوع ذکر ت تسبیح مخصوص

م موالات ع عریت ط طهائنه در حال تکبیر

م رفع راس از رکوع ت کیفیت واجب بیان آن

الفقره
بضم الف و تشدید
الذال الطریق المعنی
الطریق المعنی
سنة

م ————— **كَاَوْصًا**

م مخبر بودن مختار **ك** کبری **ا** یکی **ا**ی برای مجتهد

عطف **ج** سه **صا** صغری یعنی مختار مختار است بنا

یک کبری با **ص** صغری **ناصا** مرهضطر **ا** یکی

صا صغری یعنی معین است برای مضطر **ناصا** صغری

واجباً ————— **ا** ————— **سجی**

طاع مستمداً و قاصاً

الوصف العزای
انفلا شجاع الکرامه
عزرا منه

ط طهارت محل سجده و طایفه در وضع و رفع

ا استقرار اعضاء سبعة و انتفاع نفس و اداء حرکة

ع عربیت **ر** رفع راس از سجده **س** سجده نمودن

انصاف

در جمع حالات صحیح است

————— **۵۳** —————

سه ملاحظه میشود اول حال قیام پس قدم قیام

میکند و عمل **۵۳** را میکند با دو سجده سهواً جماعاً

دوم حال **۵۳** در اثناء الركوع ستم حال بعد از اتمام

در هر دو بنا را بر اقل میکند از روی الاقوی و محققاً

مذکور در این دو باطل دانسته

————— **۵۳** —————

سه ملاحظه میشود اول حال قیام مثل **۵۳** دوم

حال **۵۳** در اثناء الركوع ستم حال بعد از اتمام در هر دو

بنابر ارفل میگذارد علی الاقوی و محقق مذکور
در جمیع حالات باطل دانسته

اف ۳ ^{نظر}

ج ۵۴۳

سه ملاحظه میشود اول حال قیام پس هدم قیام میکند
و عمل ۳۲ را میکند انجاماً صحیح، حال بعد از اكمال
بنابر این چهار میگذارد و عمل ۳۳ را میکند با دو
سجده سهواً جماعاً در حال بی اثناء الزکوع بناز
بر ارفل میگذارد و تمام میکند با دو سجده سهو علی
الاقوی و محقق مذکور باطل دانسته

بعد از اكمال سجده بین صحیح است با عمل احتیاط
و قبل از آن باطل

ثا ۱۰

اجتماع آنست با عدد غیر نمازی آنها

۵۲ ۶۲ ۶۵۲

ع ۱۱

علی الاقوی بعد از اكمال بناء بر ارفل و اتمام نماز آنست
و علی المشهور فرقی در بطلان بین الحالت نیست

ثاک

اجتماع آنست با هر دو

۵۴۲۲ ۵۴۲۲ ۶۳۲۲ ۵۴۲۲

۶۵۴۳۲۲ ۶۵۴۳۲۲ ۶۵۴۳۲۲ ۶۴۳۲۲

ع لاج

اینست که با پای چهار با پنج در کار هست با نیت آن
هست بعد از اكمال بنا از چهار با پنج میکند و در صحیح
اجماعاً ظاهر است و اگر نیت علی الاغوی بنا را بر اقل میکند
و تمام میکند و مشهور باطل دانسته اند

سپتام

اجتماع آن با غیر بر سه قسم است

اول

انتهی

بعضی بگویند که این
معرب و بعضی خاص و غیره
بعضی از بعضی و بعضی
بر اعضای سبعة نشانه بودن محمد و مباح بودن محل

سجده و موالاته و ملاحظه شعر و کبری و وضع جمله صالح
موضع سجده و سجده
از لغات و اختصافاً

واجبات ۱۳ شاعری قضیه تشهد

شهادتین استغفار و استغفار و استغفار و استغفار
و اداء حروف عربیت و موالاته قول الحمد
لله برای عاجز با اندازه تشهدت زینب و نزل کلام اینج

جلوس بقدر تشهد و جهر و اخفات در حق

امام و ماموم صلوات بر محمد و آل محمد علیه السلام

واجبات ۱ سلاط

جست فغما

ای بقره نماز
سنة

ج جلوس بعد سلام ۱ استغفار واستغفار

واسماع نفس واذا حُرُوت م ترنيب ونخبير بين

السلامين ف ضد يرون رضى بالسلام عليكم

على قول م موالاته ع عرَبَت

عَدَدُ رُكُوعٍ ۱۱۱

م ۱۳۵

م ۶۶

نبت ۴ تكبيره الاحرام ۱۷ قيام ۵ قراءت ۱۲ ركوع ۱۳

م ۶۱

قيام ۵ قراءت ۱۳ ركوع ۱۳ دو سجده ۱۵ تشهد ۱۳ سلام ۹

رو ۱۰ طاعت شام

م ۱۸۲

م ۶۶

نبت ۴ تكبيره الاحرام ۱۷ قيام ۵ قراءت ۱۲

ركوع ۱۳ سجده ۱۵

م ۵۹

قيام ۵ قراءت ۱۳ ركوع ۱۳ سجده ۱۵ تشهد ۱۲

م ۳۹

قيام ۵ لبيحات ۶ ركوع ۱۳ سجده ۱۵ تشهد ۱۳ سلام ۹

م ۱۰

نم ۲۲۶

مرکب اول ۶۲

مرکب ثانیه ۵۹

مرکب ثالثه ۳۹

قیام ۵ نسیجات ۶ رکوع ۱۳ سجده ۱۵

مرکب رابعه ۶۱

قیام ۵ نسیجات ۶ رکوع ۱۳ سجده ۱۵ تشهد ۱۱ سلام

در

نماز عصر ۲۲۶

نماز عشاء ۲۲۶

۶۲۶

عده صبح ۱۳۵

مجموع واجبات

رکوع

مرتب صلوات علی محمد و علی وفاطمة و الشبیبه و اهل بیتهم

با

پنج

در منافات نمازات و آنهاست امر است

شمس

ش شکبات و مبطلات س سهوات

شك

افعال

شفره شعر

شفره بفتح

ش شك ف فعلی از افعال مره رکنه ش شك

کاو برزک را کینه
و شکر میزند و از کینه

غیر رکن یعنی شك کند در فعلی از افعال و آن

و از این است که
بجز کینه شفره و غیره

چه رکنه و چه غیر رکنه پس با آنست که محل باقی است

منه

و با از محل گذشته است اگر محل باقی است ندارد میبکند

و اگر گذشته است میبکند و اگر بعد از بنا آوردن

مذکر شود که آن فعل را کرده است پس اگر ذکر است

نماز باطل است و اگر غیر رکن است نماز صحیح است

نماز

مواضعه

لاشراء لیسوا ولا جهارا لکس

ش شراء اشاره بشك است و سوم اشاره بسلام

و اشاره بوقت و اشاره بمحل یعنی شك بعد

از این امور اعتبار ندارد و ج جهاد اشاره بجماعت

است یعنی شك در جماعت از امام یا ماموم با حفظ

دیگری اعتبار ندارد و كس اشاره بکثیر الشك است

چه در افعال و چه در رکعات

شك مرکه

ندانکه شك در هر دو رکعتی واجب و سه رکعتی و چهار

بعضی است
بشرط آنکه از برای کسی است
در سجده رکعتی و غیره
جهاد از برای کسی است
فراگشت از جهاد است

رکعتی میان یک و دو و اگر چه بعد از اكمال سجده
 باشد باطل است و اما در چهار رکعتی میان دو
 و بالا هر گاه که بعد از اكمال سجده بن است نماز صحیح است
 و هر گاه که پیش از اكمال سجده بن است باطل است و
 توضیح آنها اینست

امس منقلب بدو و بالا امشکوک

۵۳۲	۵۲	۴۳	۴۲۲	۴۲	۳۲
۶۲	۵۴	۵۴۳	۵۳	۵۴۲۲	۵۴۲
۶۵۳۲		۶۴۲۲	۶۵۲	۶۴۲	۶۳۲
۶۵۳	۶۴۲	۶۲	۶۵۴۲۲	۶۵۴۲	

۶۵۴۳

۶۵۴۳ ۶۴ ۶۵۴ ۶۵

حالات خفا ول اینها

۱. پیش از قرائت ۲ در اثنای قرائت ۳ بعد
 از قرائت ۴ بعد از رکوع و پیش از ذکر ۵ در اثنای
 ذکر ۶ بعد از ذکر ۷ بعد از سر برداشتن از رکوع
 ۸ در سجده اولی پیش از ذکر ۹ در اثنای ذکر
 ۱۰ بعد از ذکر ۱۱ بین السجده بن ۱۲ در سجده ثانی
 پیش از ذکر ۱۳ در اثنای ذکر ۱۴ بعد از ذکر ۱۵ بعد
 از اكمال سجده بن چون در یک دیگر ضرب کنی

مصدقه قرائت

وع

و اینها بر چهار قسم اند

شائبه

۱۰

ثلاثه

۱۰

رباعیه

۵

خماسه

۱

و احکام اینها از قرار شرح ذیل است که صحیح و باطل

معلوم میشود

اول شائبه

۳۲ در حال خیره بنا را بر سه میکند اردو بعد از

نماز یک رکعت ایستاده با دو رکعت نشسته میکند

در پنج

و در باقی باطل است

در شائبه

۳۲ در صورت خیره بنا را بر چهار میکند اردو

بعد از نماز دو رکعت ایستاده میکند و در خالات

دیگر باطل است

سهم شائبه

۵۲ در حال خیره محل خلاف است افوی صحیح

نظر باطلافت وارده در باب بنای بر اقل در مورد

شک میان اقل و اکثر پس بنا را بر اقل میکند اردو

نماز را تمام میکند یا دو سجده سهو و در بقیه خالات

نماز باطل است و محقق شیخ علی همدا باطل دانسته است

چهارم شائبه

۶۰ در صورت اخیر محل خلاف است افوی صحیح

است بابت مذکور و بجا آوردن سجده سهو و زدن

بقیه باطل است و محقق مزبور در همه باطل دانسته است

و اگر شك میان شش و زباده بران شود الغیر التمام

نماز باطل است و علاجی ندارد بلی در صورتی که باو

و غیر او از هر چه احتمال رود عدد صحیح با عددی

که آن بر میگذرد مثل شك میان پنج و شش در حال

قیام جمع شود علاج دارد

ششم شائبه

۴۲ در جمیع حالات صحیح است باد و رکعت نشسته

بابت رکعت اینستاده

ششم شائبه

۵۳ اگر در حال قیام است می نشیند ناشک او بر کتف

بدو و چپها و عمل آن را میکنند باد و سجده سهو ^{عجا}

و اگر بعد از اكمال سجد نهی است با حالات دیگر بنا

بر اقل میکند از دو تمام میکند باد و سجده سهو علی

الافوی و شیخ مزبور در غیر صورت هدم قیام

همه را باطل دانسته است

هفتم شایسته

۶۳ حکم این حکم ۳۵ است در جمیع حالات گذشته

هشتم شایسته

۶۴ اگر در حال قیام است می نشیند ناسک او برکزد
بسه و چهار و عمل آنرا میکند باد و سجده سهو
و در حالت اخیر نماز را تمام میکند و دو سجده سهو
میکند علی الوجوب اجماعاً و در بقیه حالات محلی
خلاف است اقوی صحیح است به بناء بر اقل و شیخ مفید

باطل دانستند

شایسته

نهم شایسته

۶۴ حکم این حکم ۴۵ است در جمیع حالات گذشته

دهم شایسته

۶۵ اگر در حال قیام است می نشیند و تمام میکند
و بعد از نماز چهار سجده سهو میکند یکی را برای ناسک
میان سه و علی الوجوب و دیگر برای قیام در
موضع قعود علی الاحوط و در بقیه حالات باطلاً

اول ثلاثیه

۶۶ در حالت اخیر بنا بر چهار میکند و بعد
جمع میکند میان دو رکعت اینسانه و دو رکعت

نشسته و اگر در جمع ایشان بیک رکعت اینساده کند
بعدا از دو رکعت اینساده نیز خوب است و در نیت ^{نشسته} باطل

در قمر ثلثا

۵۳۷ در حالت اجزیه مخبر است در بناء بر اقل و اکثر
با عمل شک میان دو و سه علی الاقوی و در نیت
حالات باطل است و شیخ علی در همه حالات باطل ^{دانش}

بسم ثلثا

۵۴۲ در حالت اجزیه بنا را بر چهار میگذارد با عملاً
شک میان دو و چهار باد و سجده سهو و در نیت
حالات باطل است اجتماعاً

ج ۶۴۳

سه ملاحظه میشود اول حال قیام مثل ۵۴۳ علی
الاقوی و محقق مذکور باطل دانسته در جمیع حالات
بعدا از اكمال بنا را بر چهار میگذارد باد و سجده سهو
اجماعاً ستم حال ^{دانش} در اثناء الركوع علی المخنار بنا را
بر اقل میگذارد و شیخ باطل دانسته

ج ۶۵۳

سه ملاحظه میشود اول حال قیام و عمل ساجداً
در جمیع اثناء الركوع ستم بعد از اكمال در این دو حالت
بنا را بر اقل میگذارد و تمام میکند باد و سجده سهو

و شیخ مذکور در مجموع این دو حالت باطل دانسته

چهارم ۶۵۳ لی

ج ۶۵۴ هو

سه ملاحظه میشود در اول هدم قیام و عمل

۳۳۲ باد و سجده سهو اجماعاً و بعد از اكمال بناز

بر چهار و عمل ۳۳ اجماعاً و در حال اثناء الركوع

بنار ابرافل و اتمام نماز علی الاقوی و شیخ مذکور

باطل دانسته است

افس ۶۵۵ لی

د ۶۵۶ لی

ط

حکم آن مغرور فاست

د ۶۵۷ لی

بعد از اكمال بناز بر چهار باد و سجده سهو اجماعاً

و در اول هدم قیام و عمل ۳۳ علی الاقوی و

وسط بناز بر چهار و شیخ مذکور در این دو

باطل دانسته است

شرف ۶۵۸ لی

در اول هدم قیام و عمل ۳۳ باد و سجده سهو

اجماعاً و در آخر بناز بر چهار باد و سجده سهو

اجماعاً و در بقیه بناز ابرافل علی الاقوی و شیخ

لفظاً

دروغ ۴۵ لی

در اول هدم قیام با چهار سجده سهو و در بقیه

حالات باطل آجتماعا

قاعد ضب طشکوک

مرکعت دو

اجتماع آن با غیر بر سه قسم است

اول

اجتماع آنست با عدد رکعت نمازی تنهها

۴۳۲

۳۲

۳۲

الاج

بمراعات

چهارم ثلاثا

۴۳۲ در حالت اخیره مختبر است در بناء اقل و اکثر

با عمل شك میان دو و سه علی الاقوی و بقیه

باطل است و شیخ علی در همه حالات باطل دانسته

پنجم ثلاثا

۴۳۲ عمل کند عمل دو و چهار و پنج را

ششم ثلاثا

۴۵۲ در حالت اخیره علی الاقوی بنا را بر دو و سه میگذارد

و دو رکعت دیگر میکنند و در بقیه باطل است

و شیخ مذکور در همه باطل دانسته

مضمّن ثلاثین

۳۴۳ اگر ایستاده است می نشیند ناشک او بر کرد
بدو سه و چهار و آن عمل را می کند باد و سجده سهو
و در حال خیره بنا را بر چهار می گذارد و عمل
سه و چهار را می کند باد و سجده سهو و در بقیه حالات
علی الا فوی صحیح است می تواند بنا را بر سه گذارد
و یک رکعت دیگر کند و می تواند بنا را بر چهار گذارد
و سلام دهد و بعضی گفته اند چون بنا را بر چهار
گذارد یک رکعت ایستاده باد و سجده سهو کند
و شیخ مذکور در اینها باطل دانسته

مست

مضمّن ثلاثین

۳۴۳ حکم این حکم سه و چهار و پنج است

مضمّن ثلاثین

۳۵۳ اگر ایستاده است می نشیند و عمل دو و
چهار را می کند باد و سجده سهو و در حالات
دیگر بنا را بر سه می گذارد و تمام می کند و شیخ مذکور
باطل دانستند

مضمّن ثلاثین

۳۵۳ اگر ایستاده است می نشیند و عمل شک
میان سه و چهار را می کند و در حال خیره سلام

میگوید و در حالات دیگر بنا بر اقل میکنند و در
نماز را تمام میکنند علی الاقوی و شیخ مذکور باطل دانسته

اول مرتب اعتبار

۵۴۳۲ در غیر حالت اخیر باطل است و اما در آن
بنا بر چهار میکنند و در دو و سه و چهارزا
میکنند با دو سجده سهو و بعضی باطل دانسته اند

دوم مرتب اعتبار

۶۴۳۲ در غیر حالت اخیر باطل است اجماعاً و در آن
مخبر است علی الاقوی با عمل ۳۴ علی الاقوی مخالف
در اول غیر شیخ است که مطلقاً باطل دانسته و در آن

ش

شیخ است که عمل دو و چهار را با دو سجده سهو
فرموده و در بقیه باطل دانسته

سوم مرتب اعتبار

۶۵۳۲ در جمیع حالات باطل است جز اخیره ^{ند} ^{میباشد}
بنا بر اقل گذارد و با اکثر و عمل ۳ را بکنند و بعضی
باطل دانسته اند و شیخ مذکور فرموده اخبار میکنند ^{است} ^{در}

چهارم مرتب اعتبار

۶۵۴۲ در جمیع حالات باطل است جز اخیره ^{ند} ^{میباشد}
بنا بر اقل و با اکثر گذارد و عمل دو و چهار را ^{کند}
و بعضی باطل دانسته اند

پنجم باب

۶۵۴۳ در حال شاخه بنا را بر چهار میگذارد و
عمل سه و چهار را میکند و در حالت قبل از رکوع
قیام را بر هم میزند و می نشیند و عمل ۴۳۲ را میکند
با دو سجده سهو و در ضربه میخواهد بنا را بر میگذارد
و یک رکعت دیگر میکند و میخواهد بنا را بر چهار
میگذارد و سلام میکند و یک رکعت این ساده
با دو سجده سهو میکند و بعضی باطل دانسته اند

خاسته

۶۵۴۲ در جمع حالات باطل است جز آنچه میخواهد

بنا را بر اقل میگذارد یا بر اکثر و عمل ۴۳۲ را میکند
چنانچه در ۴۳۲ گفته شد و بعضی باطل دانسته اند

توضیح آخر

ب

ب دو و بالا ج سه و بالا د چهار و بالا ه پنج و بالا

ب دو و قلی ۳۲ ۴۲ ۵۲ ۶۲ سه و قلی

۵۲۲ ۶۲۲ ۵۲۲ ۶۲۲ چهار و قلی ۵۲۲

۶۵۴۲ پنج و قلی ۶۵۴۲ ۶۵۴۲ ۶۵۴۲

ج دو و قلی ۴۳ ۵۳ ۶۳ سه و قلی

۵۴۳ ۶۴۳ ۶۵۳ چهار و قلی

۶۵۳۳ در دو فلی ۵۴ سر قلی

۶۵۳۴ در دو فلی ۵۵ افسار زو فلی

۶۵۳۵

دو ملاحظه میشود پیش از اكمال بخندین باطل و بعد

از اكمال صحیح

۶۵۳۶

دو ملاحظه میشود پیش از اكمال باطل و بعد از اكمال صحیح

۶۵۳۷

دو ملاحظه میشود بر حسب گذشته لکن محقق شیخ علی

در همه باطل دانسته اند

و

۶۵۳۸

دو ملاحظه میشود بر حسب گذشته و محقق مذکور

در همه باطل دانسته اند

۶۵۳۹ افسار سه فلی

۶۵۴۰

دو ملاحظه میشود پیش از اكمال باطل و بعد از اكمال صحیح

۶۵۴۱

دو ملاحظه میشود بر حسب گذشته و محقق مذکور در

همه باطل دانسته اند

۶۵۴۲

و

دو ملاحظه میشود بر حسب گذشتن و محقق مذکور در

همه باطل دانست است

۵۴۲

دو ملاحظه میشود بر حسب گذشتن و محقق مذکور در

و عمل شریک است

۶۳۲

دو ملاحظه میشود بر حسب گذشتن و محقق مذکور در

با ما شریک است

۶۵۲

دو ملاحظه میشود بر حسب گذشتن و محقق مذکور در

با طور است

باطل دانست است

۴

۵۴۳۲

دو ملاحظه میشود و محقق مذکور در بنا و عمل

با ما شریک است

۶۴۳۲

دو ملاحظه میشود و محقق مذکور در بنا و عمل

با ما شریک است

۶۵۳۲

دو ملاحظه میشود نیز و محقق مذکور بنا را بر پنج کلام

بادورگت ايسناده وسجده سهو

ب ۶۵۴۲ دهو

دوملاحظه ميشود نيز و محقق مذکور در نياء و عمل
باماشريك است

ج ۶۵۴۳ ۱/۵۴۳۱ خج ۱

بج ۶۵۴۳۲ دهو

دوملاحظه ميشود نيز و محقق مذکور در عمل و نياء
باماشريك است

د ۶۵۴۳۳ ۳/۵۴۳۳۱ افس ۳
تاريخ قضا

ج ۶۵۴۳۴ دهو

در جمع

اجتماع آنت باعد درگت نمازی تنها ۳۳ در جمع

حالات صحيح است اجتماعا

ث ۶۵۴۳۵ دهو

اجتماع آنت باعد در غير نمازی تنها

۶۵۴۳۶ ۶۳ ۵۳

ع ۶۵۴۳۷ دهو

سه ملاحظه ميشود اول هدم قيام و عمل اخنباط
و صحيح است اجتماعا و در دو حالت ديگر بنا بر ابراهيم
گذارد و تمام ميکنند علی الاقوی و مشهور باطل دانسته

ثالث ۶۵۴۳۸ دهو

اجتماع است با هر دو

۵۴۳ ۶۴۳ ۶۵۴۳

الاج

سه ملاحظه میشود در اول هدم قیام و عمل احتیاط
و در دوم علی الاقوی بنا را بر اقل میکند از دو تمام میکند
و مشهور باطل دانسته اند و در ستم بنا را بر چهار
میکند از دو تمام میکند اجتماعا

مرکز چهارم و پنجم

۵۴ ۶۴ لا بد جمع است با عدد غیر نمازی ۶۵۴ ۶۵

اقادیر ۳

سه ملاحظه میشود بر حسب عمل معروف از وفای و خلا

و اما در آخر

دو ملاحظه میشود پس با هدم قیام عمل معروف و در
غیر آن باطل اجتماعا ضبط کن این فاعده را بجا و غنیمه
بشمار این جدول را که جامع همه است فردا و حکما

قبل از نماز	در اثناء نماز	بعد از نماز	پیش از نماز
در اثناء نماز	بعد از نماز	پیش از نماز	بعد از نماز
در اثناء نماز	بعد از نماز	پیش از نماز	بعد از نماز
در اثناء نماز	بعد از نماز	پیش از نماز	بعد از نماز

۳۲ بعد از اكمال سجده بن بنا را بر سه میگذارد و بعد از اتمام نماز یک رکعت ایستاده با دو رکعت نشسته نماز ایستاده

۴۲ بعد از اكمال سجده بن بنا را بر چهار میگذارد و بعد از اتمام نماز دو رکعت ایستاده نماز احتیاط میکند

۵۲ بعد از اكمال سجده بن بنا را بر چهار میگذارد و بعد از اتمام نماز جمع میکند میان دو رکعت ایستاده و دو رکعت نشسته

۶۲ بعد از اكمال سجده بن بنا را بر صحت نماز میگذارد و تمام میکند و بیخ و شش زارها میکند و خارج نماز ایستاده است

۷۲ بعد از اكمال سجده بن بنا را بر سه میگذارد و تمام میکند و بیخ و شش زارها میکند و در هر یک عمل ۲ را میکند از یک رکعت ایستاده با دو رکعت نشسته علی الاقوی

۸۲ بعد از اكمال سجده بن بنا را بر چهار میگذارد و تمام میکند و بیخ و شش زارها میکند و در هر یک عمل ۲ را میکند از دو رکعت ایستاده و بعضی بنا را بر دو رکعت ایستاده و بعضی احتیاط و از غلظت احتیاط

۱ بعد از اكمال سجده بن بنا را بر چهار میگذارد و تمام میکند و بیخ و شش زارها میکند و در هر یک عمل ۲ را میکند از دو رکعت ایستاده و دو رکعت نشسته و بعضی چهار رکعت ایستاده میان یک رکعت ایستاده و دو رکعت نشسته و این خلاف احتیاط است

۲ در جمیع حالات بنا را بر چهار میگذارد و یک رکعت ایستاده با دو رکعت نشسته میکند

۳ در حالات قیام هدم میکند قیام زانو بنا را بر چهار میگذارد و تمام میکند و بعد از نماز عمل ۲ را میکند و در بقیه حالات بیخ و شش زارها میکند و بنا را بر سه میگذارد و تمام میکند

۴ در حالات قیام هدم قیام و اتمام نماز و عمل ۲ را و بعد از اكمال سجده بن بنا را بر اکتس و عمل ۲ را و در بقیه حالات مختصر است

۵ میان بنا را بر اقلی نماز احتیاط و یا بر اکثر یک رکعت ایستاده

۶ در حالات قیام هدم قیام و عمل ۲ را و بعد از اكمال سجده بن بنا را بر چهار و دو سجده سهو واجب و در بقیه حالات بنا را بر چهار میگذارد و بیخ و شش زارها میکند و تمام میکند علی الاقوی

۷ در حالات قیام هدم قیام و عمل ۲ را بعد از اكمال و در بقیه باطل است

منبط ۳۰ اول نماز

اول نماز نی شرب و شرب در حین نماز

۱ اشاره بر هفت نماز است **اول** اکل و شرب در نماز است
 الباقی منتهی و منه **سهم** اخراجات کلی که بعد شرب و تغریب برسد با جزئی که
 قوله سبحی نواز و آخره
 بعد از شرب و اکل نماز از روی عمد باشد **چهارم** این گفتن **بجز** اجزاء حرام است
 من اجزاء الطهارت و العکف
 با مصلی بودن **ششم** البسه مصلی مذهب و معصوم
 الجین مع المذکرات
 و نجس و مپشه بودن **هفتم** اكمال نماز پیش از وقت
 من شرب و اکل و شرب **نا** با اینجا بازده امر مبطل نماز معلوم شد **ثانی**
 مجرب است
 به پنج امر **اول** تکفیر یعنی دست بستن نماز کردن

دوم تطبیق یعنی دستها را بهم چسباندن و میان

زانو گذاشتن در رکوع **سهم** تبعیض حمد و سوره
چهارم تکلم بکلام آدمی نمودن عمدا و اگر سهوا
 کند و ماحی باشد نیز باطل است **پنجم** شکر بر ذرات
 نمودن نا با اینجا سبزه امر مبطل معلوم شد
 اشاره بر پنج امر است **اول** فهمه نمودن
 عمدا **دوم** قراءت سوره های طولانی نمودن بانگی
 وقت **سهم** قراءت غزائم نمودن **چهارم** قران **پنجم**
 قطع فرضیه نا با اینجا بیست و یک امر معلوم
 شد **م** معصوب و مضیوب بودن مکان
 این بیست و سه امر **نقص** و **نقص** این بیست و پنج امر

بمعنی آنچه نافض طهارت است نافض نماز است و مثل حد
در اثناء نماز و هم چنین است نماز کردن با یکی از طرفین
که جزئی از اجزاء آن غسل و مسح نشده باشد و نیز
اشاره است به نجس بودن محل جنبه پس اگر چنین
باشد نماز باطل است این بیست و شش امر است
بدوام است **اول** شك در نماز دو رکعتی و مغرب
و در دو رکعت اول از چهار رکعتی **دوم** نشواییدن
زن است صیلا خود را در نماز جنبه بر نامحرم
اشاره بدوام است **اول** رکعتی یا بیشتر در نماز
و کم کردن **دوم** رکعتی از ارکان نماز را زیاد یا کم کردن

خواه غذا و خواه سهواً **دوم** اشاره بدوام است
اول دعا یا امر حرام **دوم** دین بمعنی مصلحت دین
موجبی داشته باشد و اجل آن رسیده باشد و **ثالثاً**
هم مطالبه کند و رد آن هم ممکن باشد و رد نکند
پس در اول وقت نماز باطل است و واجب است اداء
دین نابنجاسی و دو امر معلوم شد **یکم** بکاء بر امر
دینا **دوم** حر پر پوشید مرد در غیر حرب و برد
سوم سکوت طویل **دوم** اشاره به امر است **اول**
عدم حفظ رکعات **دوم** عدول از سجده و توجید
بغیر آن **سوم** عفت شعر بمعنی که زدن کاکل

ك كشف عورته نمودن ف اشاره بدو امر است
اول فعل كثر ما ح **در** فعلی از افعال غیر **در** ^{کنند}
 عمد از یاد و گوگردن تا با پنج چهل و یک امر معلوم
 شد و اگر علاوه کنی بر اینها عملی را که خالی از ^{چهار}
 و نفلند است مجموع مبطلات چهل و دو امر میشود
 و این رخصت از افکار جذبه است و احفظه و اغنیم
سه سفر زکات **و نیک**
س سهوف فعلی از افعال **ر** رکعتی از رکعات
ر زیادتر آنهاست که کردن آنهاست اشاره است باینکه
 فقها فرموده اند که احکام خلل نماز در نمازها و ^{چنین}

بعضی گفته
 است که
 و یا بگویند
 منته

ع علی بن ابی طالب **لا**

ع عودل محل **ع** منسی چه رکعت باشد و چه فعل
 و فعل هم چه رکعت باشد و چه غیر رکعت اما نسبتان
 رکعت و نذارک آن وقتی است که سلام گفته باشد
 و منافی بعمل نبوده باشد و اگر منافی بعمل
 آورده باشد از دو قسم بیرون نیست تا آنکه آن
 منافی از قبیل حرف زدن است که فعل آن سهوا
 مبطل نماز نیست و یا از قبیل حدیث است که فعلش
 سهوا مبطل است پس در صورت اول نماز صحیح است
 با نذارک و ایشان بسجده سهو علی الوجوب و در صورت

دوم نماز باطل است اجماعاً و اما نشینان فعل
از سه قسم ہیں و ن پہلے **اول** آنکہ ندارد نماز در وقت
آنکہ ندارد دارد و سجدہ سہو ندارد **بہم** آنکہ ہم
ندارد دارد و ہم سجدہ سہو و توضیح ہر یک از
فرا شرح ذیل است

اول فرائط سجدہ

ف قراءت کلا او بعضاً رفع راس از رکوع **ا**
اعضاء سہو غیر از وضع جہہ در ہر دو سجدہ **ب**
نشینات **ط** طمانینہ در رفع راس از رکوع و در ان
و سجود و تشهد **ہ** سجدہ مجتہدہ بی ذکر و ہم چنین
نہ

نہ ذکر رکوع **جہل** اشارہ است بوجہ و اخفات و
بجواز از محل در موارد مذکورہ و التفات بانہا بعد
از دخول در فعل دیگر پس میگذرد و ندارد ندارد
و اما نشینان وضع جہہ در ہر دو سجدہ باعث بطلان
و نشینان اصل نشین در تشهد و التفات بان بعد
از سلام ندارد میشود باد و سجدہ سہو علی الخط

دوم قراءت قبل

ف قراءت کلا او بعضاً رکوع **ا** بک سجدہ
باہر دو در حال قیام و سجدہ دوم پیش از دخول
در سلام **ح** تکبیرہ الاحرام تشهد و صلوات

فیل اشاره است بنسبان امور مذکور پیش
از دخول در فعل دیگر پس ندارد میکنند بارعاً
ترتیب با احتیاج

همانست

۱ بحساب جمل يك س سجده ث تشهد وصلوا
رفع تکلیف در موارد ثلثه اول در حال
رکوع ملتفت شود **ث** بعد از نماز ملتفت شو
پس هر يك این امور را ندارد میکنند بعد از نما
باد و سجده سهو علی الوجوه

قواعد ربط

مورد

صرف زبدا و نقصاً

س سهو رکعت ف فعل رکعتی نماز زبدا
اشاره است بزبادی رکعت و رکعت و نقصاً
اشاره است بنقص رکعت پس در این موارد ثلثه
نماز باطل است اول زباد کردن رکعت خواه
در نماز دو رکعتی یا سه رکعتی یا چهار رکعتی
و خواه بقدر تشهد نشسته باشد یا نه این
وقتی است که رکوع کرده باشد و اگر نکرده است
می نشیند و تمام میکنند و صحیح است لکن علی
الاحوط چهار سجده سهو میکنند اگر شرع

بعضی سر است
که در زبدا و نقصاً
از شرط تفسیر است
منه

در نسبت حاجات کرده باشد **در** زیادتی رکن است
خواه مسنون بزندانک باشد یا نه **بهم** تقصیر
رکن است بعد از دخول در رکن دیگر

سَهْو
وَأَبْرَ سَجْدَةٍ

سَهْوٌ سَلَامٌ وَكَلَامًا

س سجده واحده منسبت نشهد فراموش شده
و از این است صلوات خواه منضمًا اجماعًا و خواه
منفردًا علی الاحوط **شک** **ک** پنج **د** چهار
یعنی در شک میان چهار و پنج بعد از اكمال
سجده بن و **سَلَامًا وَ كَلَامًا** اشاره است بسلام بیجا

بعضی گفته
است که سلام و
کلام در نماز
سجده یک است
فانصره خالری منته

و کلام

و کلام بیجا

وَجَو

سجده بن فوریت و اگر ناخبر کرد بر سه فرم است
عَسَى عمد **س** سهو **ج** جهل در اول معصیت
شده بی بطلان مع الاقوی و در دوم هر وقت
مُتَذَكِّرٌ شد میکند و در سیم اگر مُقَصِّرٌ است
در حکم ناسی است پس نیت میکند دو سجده **سَهْو**
برای امر فلاه بیجا می اورم واجب قبرنزل الله
پس برود بسجده و حاجت بنکیتر نیت علی
الاقوی و در سجده مینگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِسِ رَاسْتٍ مَبْتُوْ

وَمُبْتَشِبِنْدِ بَاطِمَانِبِنْتِ وَدَوْبَارَه مَبْرُودِ بِيَجْدِ

بِي أَنَكِه نَكْبِيَرِ بَكُو بَدِ بِسِ بَعْدَ اذْ ذِكْرِ رَاسْتٍ مَبْتُوْ

وَتَشْهَدُ خَفِيْفٌ مَبْتُوَانْدُو دَرِ اِيْنِ سَبْجَه مَثَلِ سَبْجَه ^{نَازِ}

طَهَارَتِ وَسَبْرِ عَوْرَتِ وَاسْتِقْبَالِ وَوَضْعِ جَبْهَ

بِرْمَا بَصَحِ السُّجُوْدِ عَلَيْهِ سَشْرَطِ اسْتِ

خاتمه

دَرْ بِيَانِ مَوَازِيْنِ وَمَقَادِيْرِ شَرْعِيَّه اسْتِ

در بیان

دَرْ جَمِيْعِ اَعْصَانِ بِرْحَالِ خُوْدِ بِرَقَرَارِ بُوْدَه وَاصْلَا

نَمُوْدِ

تَعْبِيْرِ بِنَافِئِ حَقِّيْ دَرِ اَبَامِ جَاهِلِيَّه وَاِيْنِ عَيْنِ مُنْقَا

شَرْعِي اسْتِ بِحَبِ وَزَنِ چِنَا نَحْ خَاصَه وَعَاَمَه

اِتْفَاقِ بَرِ اِيْنِ نَمُوْدَه اِنْدِ لَكِنْ دَرِ صَدْرِ اسْلَامِ مَرْدِ بِنَا

بِهَمْتِ اَنِ دَه دَرِ هَمِ بُوْدَه بِسِ اَعْتِبَارِ اِيْنِ قَبِيْلَه اسْتِ

نَه قَبِيْلَه اَخْرُوزَه

در بیان

بِرِ خِلَافِ دِيْنِ اَسْتِ كَمَالِ اِخْتِلَافِ دَرِ اسْلَامِ

دَاشْتِه بَا بِنَكِه دَرِ زَمَانِ جَاهِلِيَّه مَعْرُوفِ بُوْدَه

بَكْتَرِ وَسَوِ وُزَنِ اَنِ هَسْتِ دَاتِقِ بُوْدَه وَدَرِ هَمِ

دِيْگَرِي هَمِ رَوَاجِ دَاشْتِه وَمَعْرُوفِ بُوْدَه بِطَبِيْعِ

ووزن آن چهار دانق بوده و در صدر اسلام
هم هر دو رواج داشته و چون اسلام قوت گرفت
ابن دو درهم زاید و قیمت مساوی سکه اسلام
زدند و هر یک شش دانق بوده و هر دو رواج داشت
چون عهد عمر بن الخطاب شد سکه هر دو را
نغیر دادی آنکه وزن آنرا نغیر دهند و آنحضرت
ضراب معروف بود براس البغل و لهذا این درهم
مضروب معروف شد بدو درهم بغلی و چنین بود تا زمان
عبدالملک مروان علیه التبران پس سکه را نغیر
داد و دو درهم را موقوف داشت و رواج بیست درهم

قراد

قرار گرفت لکن وزن همان شش دانق بود بر حسب
سنت رسول خدا صلی الله علیه و آله

شفا الشرعی

سریع ^{۱۸ نخود} مثقال صیقل

شفا الصیقل

ربع آن ^{۲۴ نخود} شش نخود است

درج الشرعی

اعشر دینار است

اعش ^{۱۰ نخود} ۱۰ نخود

اعش ^{۵ نخود} ۵ نخود

عش ۳ نخود از این قرار است

هر نخود براده جزء میبکفی که سی جزء حاصل شود
پس هفت عشر آنرا که ۱۱ عشر میشود و بنخود دو نخود
و عشر است بر فوق علاوه کن

حج ۱۲ نخود و نیم و عشر نخود است

ایضا ۱۲ نخود

نصف مثقال شعیر و خمس مثقال

نص ۱۱ نخود ۹ نخود

خمس ۱۵ نخود ۳ نخود

الباقی

عشر

خمس مثقال نخوی پس آنرا شش نیم نخود فرض میبکفی

و خمس پنج نیم نخود نیم نخود است و بعبارة اخرى
و نصف خمس است اخذ میبکفی و نیم نخود دیگر از آن جزو
میبکفی و یک حر و از آنرا با کذا شده جمع میبکفی مجموع
و نیم و عشر نخود که نصف خمس است میشود

ایضا ۱۲ نخود

هر ذراتی هشت جبه است از حیث میان جو که ۳ جبه است

دلائل ۱۲ نخود

هفت مثقال شعیر است

برای آنکه در هم دو نخود و نیم و عشر نخود است و ده برابر

این وزن یکصد و بیست و شش نخود میشود و این

هفت مثقال شرعی است برای آنکه مثقال شرعی

هینچه نخود است و هفت برابر این وزن یکصد و بیست و شش

نخود میشود و چون مثقال صیرفی بنا بد گوئیم

چهار مثقال شرعی سه مثقال صیرفیست و این

حساب هفت مثقال شرعی پنج مثقال و ربع صیرفی

میکردد و چون هفت مثقال شرعی را ضعف کنیم

و چهارده مثقال فرض کنیم پنج مثقال و ربع صیرفی

هم ضعف میشود یعنی ده مثقال و نصف صیرفی

میشود و چون شش مثقال شرعی دیگر بر آن بیفزایم

که بیست

که بیست مثقال کردیم مثقال صیرفی چهار مثقال

و نصف خواهد شد پس مجموع بیست مثقال شرعی

پانزده مثقال صیرفی خواهد شد

تفاوت

در هم شرعی و نیم مثقال صیرفی از این فرار است

نیم مثقال صیرفی

امروزه بر وی پیچیدند الضربا بر آن که ۲۴ نخود است

۲۴ نخود است

و کثیر

علاوه است از نیم مثقال صیرفی به خمین برابر که ذکر شد

که عبارت در هم شرعی ۱۲ نخود و نصف نخود و
عشر نخود است پس در هم شرعی مشفیل است
بر دو کسر اول نصف نخود که آن دو خمس و نصف
خمس باشد و دوم عشر نخود که آن هم عبارت
از نصف خمس پس مجموع کسریین سه خمس میشود
و علی هذا هرگاه کسی نیم روپه ناصر الدین ^{شاه}
امروزه پیدا کند بعنوان لقطه حلال است زیرا
که مناسط در حلیت بکثر از درهم است و معلوم
شد که نیم مثقال صبرین در امروزه بسته کثیر
است و لکن بر روپه قدیم که بدست و شش نخود

بود که نصف آن ۱۳ نخود است اگر کسی پیدا کند
حرام است زیرا که از درهم شرعی زیاده است
و در کتاب لفظه مذکور است که مال را چه نقد
باشد وجه غیر آن از اجناس غیر جنس حیوان
هرگاه کسی پیدا کند در غیر حرم حلیت و جواز
صرف در آن وقت نیست که اگر فضا از درهم کثیر
باشد و اگر غیر فضا است قیمت آن بدرهم نرسد
پس اگر مساوی باشد باز زیاده عینا یا قیمه
بک سال باید تعریف کند و بعد از آن از صفا
مال مخیر است میان صدقه و تصدق آن بکتاب

مذکور رجوع کن

۴

۱۱ رطل است برطل عراقی

۵

۱۳ درهم است

۶

نصف عراقی است

۷

۱۲ و نیم عراقی است

۸

رطلا

رطل عراقی است

و چون یک مثقال شرعی سه ربع مثقال صیرفی است

پس ۲۰ مثقال شرعی ۱۵ مثقال صیرفی می شود

و که هزار و دو بیست رطل است و هر رطل یکصد

و سی درهم است و بحساب هرده درهم هفت

مثقال شرعی ۹۱ مثقال است برای آنکه صد و

درهم سپرده ناهفتاد است و هرکده نالی هفتاد

مثقال شرعی پس صد درهم شرعی هفتاد مثقال

شرعی و سی درهم شرعی به بیست و یک مثقال

شرعی پس مجموع ۹۱ مثقال می شود و چون مثقال صیرفی

آبد بکو

ع ۱۰ ————— مشقال شعر

ع ۱۵ ————— مشقال صبر

ع ۲۰ ————— مشقال شعر

ع ۲۵ ————— مشقال صبر

ع ۳۰ ————— الباقی شعر

ع ۳۵ ————— مشقال شعر

مشقال ونیم صبر

ع ۴۰ ————— الباقی شعر

نیم مشقال و ربع صبر

ع ۴۵

ع ۵۰

ع ۵۵ ————— شعر

ع ۶۰ ————— مشقال شعر

ع ۶۵ ————— فن صراط

ده نار و پنج نار و هشت مشقال و ربع

ع ۷۰ ————— نطل

ع ۷۵ ————— مشقال ونیم

ع ۸۰ ————— نطل

ع ۸۵ ————— مشقال

ع ۹۰ ————— نطل
ع ۹۵ ————— مشقال

ع ۱۰۰ ————— شعر

۱۰۰ —————
 ۱۰۰ —————
 ۱۰۰ —————
 ۱۰۰ —————
 ۱۰۰ —————
 ۱۰۰ —————
 ۱۰۰ —————
 ۱۰۰ —————
 ۱۰۰ —————
 ۱۰۰ —————

۱۰۰ مقال صبر است

۱۰۰ —————
 ۱۰۰ —————
 ۱۰۰ —————
 ۱۰۰ —————
 ۱۰۰ —————
 ۱۰۰ —————
 ۱۰۰ —————
 ۱۰۰ —————
 ۱۰۰ —————
 ۱۰۰ —————

بفایده ده درهم هفت مقال شرعی که گذشت

۱۰۰

بِطْرَاط

در لغت عرب بمعنی جزء است و جمع آن قرا بط است
و ده برابر این وزن که نصف دینار است زکوة بیش
مثقال طلا است و دو قیراط که عشر دینار است
زکوة چهار دینار است پس زکوة نصاب اول که
بیش دینار است چهل یک است که ده قیراط که
نیم مثقال است باشد و از این قدر چهل مثقال
یک مثقال است که بحد خود طلا باشد و در
هر چهار که بالارود نیز چهل یک است که دو قیراط
که ده یک مثقال است باشد عَلَانِكَ بِالْأَدَاءِ

تبریز

دِه پِنْتَه

که نصاب اول زکوة نفر است

بِمَثْقَالِ

یکصد و چهل مثقال است

بِمَثْقَالِ

یکصد و بیست و پنج مثقال است و چون

امروزه روپیه ناصر الدین شاه مطابقت مثقال

صیر شده است پس پول این زمان یکصد و بیست و پنج روپیه

ناصر الدین شاه مسود و آن این مبلغ است

دویست و دهم ^{صد} بیست و دهم ^{صد} که دو مثقال و بیست

من صیرنی باشد که دور و پیه پانزده نخود نقره
مسکوک باشد و بعبارة اخرى اعظم

درهم

نصاب دوم است يك درهم

درهم

و بحساب هر ده درهم هفت مثقال شرعی صد درهم
شرعی هفتاد مثقال شرعی میشود و چون این عدد را

به پنج ضرب جمع کنی سیصد و پنجاه مثقال شرعی میشود
و چون هر بیست مثقال شرعی پانزده مثقال صیرنی

پس هفتاد مثقال شرعی پنجاه و دو مثقال و نیم صیرنی

س

و پنج برابر این وزن دو پست و شصت و دو مثقال

و نیم صیرنی میشود و چون روپیه ناصر الدین

شاهی مطابق مثقال صیرنی مهر السنه اعظم

درهم

۲ رطل ۲ ربع عراقی

درهم

۷ درهم است

بمثقال شرعی

۷۰۰ مثقال است

بمثقال صیرنی

۱۰ مثقال است ربع

بجسب وزن

ط ۶۰ شش مثقال و ۲ نخود

۱۱ مثقال است ربع

۳۲ درهم و نصف درهم است

۱۲ مثقال است ربع

۲۲ مثقال و ۳ نخود و نصف نخود

۱۳ مثقال است ربع

۱۷ مثقال و یک نخود و نیم

بجسب وزن

۱۴ مثقال و یک نخود و نیم

بجسب وزن

ط ۶۰ ۳ مثقال و ۳ نخود و نیم

که پنجاه بوزن شاه باشد الا مثقال و ده نخود و نیم

۱۵ مثقال است ربع

۱۲۱۰ مثقال است ربع

هزار و پست و هشتاد مثقال صبر است

۱۶ مثقال است ربع

چهار مد و نود و نعل است

۱۷ مثقال و ۲۵ مثقال و ۳ ربع مثقال مینا است

فاضل ششهای فرموده نصف وزن کفالت ربع

توضیح است **ع** ده مثقال است

آنست که چون شش مثقال و ده نخود نیم را بچهار

مرتب جمع کنیم میگوئیم چهار شش مثقال بدینست

و چهار مثقال باقی میماند یک مثقال پس میگوئیم

چهارده نخود بچهل نخود و چهار نیم نخود بدو

و بیست و چهار نخود از این چهل و دو نخود یک

مثقال پس این مثقال را علاوه کن بر مثالی که

پس مجموع مثالی که از وزن کم است بیست و پنج مثقال

میشود باقی میماند هجده نخود و این هم سر ربع است

که استثناء

که استثناء شد

و است **ق**

۶ صاع است

نصاب **غ** است

پنج برابر آنست

بحسب **و** است **ق**

دو هزار و هفتصد رطل است برطل عراقی که گذشت

توضیح و تفسیر **ق**

آنست که وزن کر که هزار و دو و بیست رطل است سد

دو نیک شد که شصت و چهار من باشد الا بیست

مثقال پین آنرا ضعف کن که دو هزار و چهار صد
 رطل باشد و بگو وزن آن یکصد و بیست و هشت
 من میشود الاچهل مثقال با نه میماند پس صد
 رطل و هفتصد رطل پینج من و صد و بیست و پنج
 پنج نار و پنج مثقال میشود پین مجموع سبصد رطل
 شانزده من میشود الا پینج مثقال و چون این
 مقدار را بر مقدار سابق علاء کنیم یکصد و
 چهار من میشود الاچهل و پنج مثقال چنانچه
 فاضل مذکور فرموده فمد من دون مه مثقال

در: مثقال یک رطل

یکی از امور سینه است که از آنهاست

در: دینار

که هزار مثقال طلا باشد

در: زارجونه

بحساب مهر السنه چنین میشود

در: زارجونه

و چون این مبلغ ده برابر شود پانصد و بیست و پنج
 صاب

در: نیز سینه

امور سینه است از آنهاست

در: دینار

پانصد اشرفی

درم

پنج هزار درهم

دویست و شصت و دو تومانی و پنج هزار و پینصد و پینصد اشرفی

درم

شهر

نصف

درم

مرد پانصد اشرفی

درم

مرد پنج هزار درهم

درم

صد

هشتاد و سه صد اشرفی

صد درم

هفتاد و سه اشرفی و چون این عدد را هشتاد و سه

جمع کنیم پانصد و شصت اشرفی می شود و

چون بمشغال صبر نه در آید گوئیم هفتاد و سه

اشرفی پنجاه و دو و مشغولیم صبر نه مسود و چون

این عدد را هشتاد و سه برابر کنیم چهار صد و بیست و سه

صبر نه می شود و معلوم شد که روپیه ناصر الدین شاه

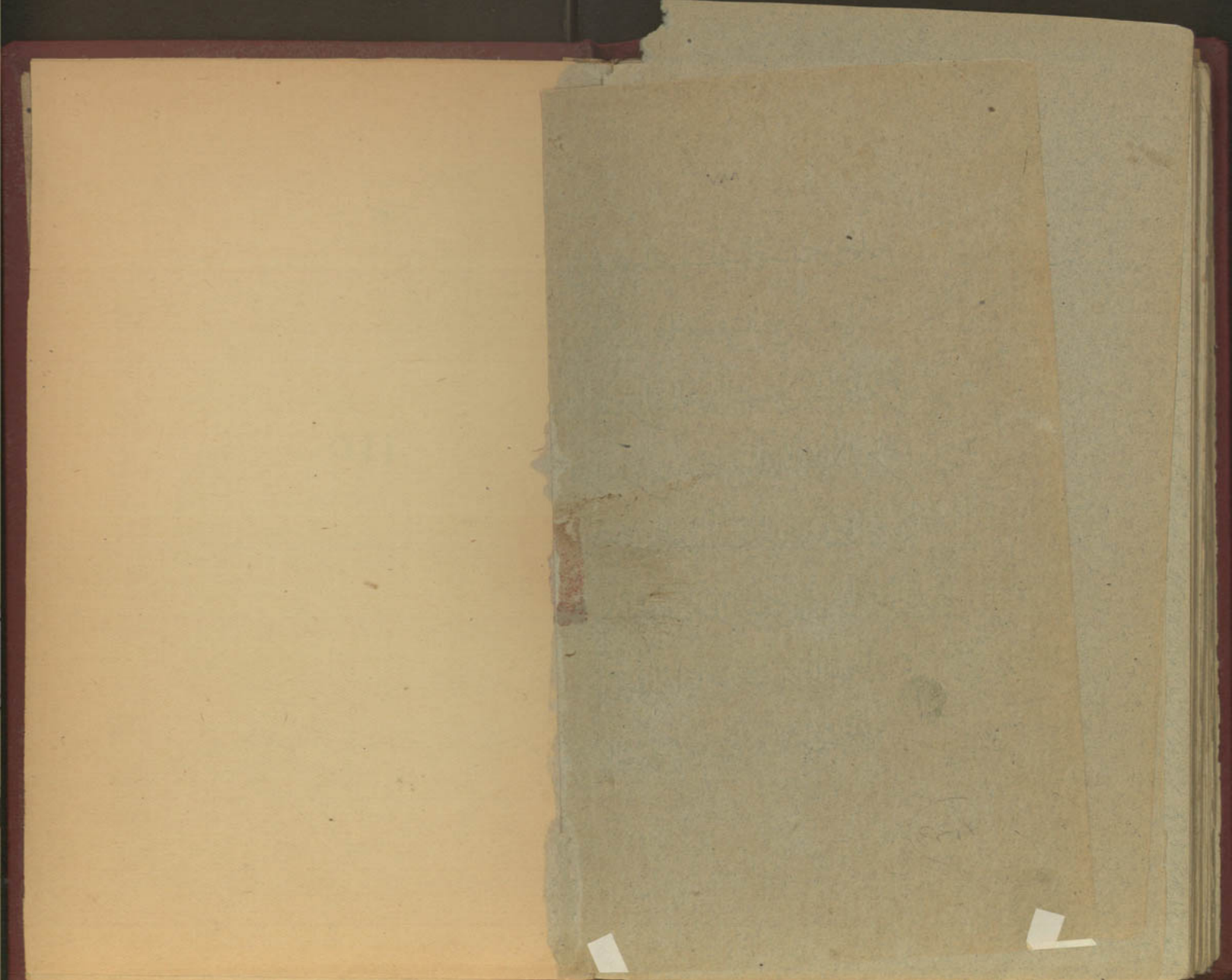
مطابق مشغال صبر نه است پس حاصل هشتاد و سه

درهم چهار صد و بیست و سه روپیه ناصر الدین شاه می شود

ربع اشرفه خالص مستوك باقیمت آن یعنی چهار نخود
 ونیم طلا و از اینجا معلوم شد ربع درو طی با زوج در
 فدر غنای بقا الشیخ الشریف فی العشر الاول من الشهر
 الرابع من شهر سنه سبع و ثمان مائة بعد الف من الهجرة
 النبویة علی صاحبها الف سلام و تحية و جوارها بنیة
 بر فرزندی بجنا جمل بضمون شیخ خواهد شرط
 محمد و علی و الهما جلیج مستقیمه فانا الله جوارهم فی ذلک
 النعمه تجزی فی شهر جمادی الاول سنه ۱۰۸۸

ان السیاسة علی ان
 ان السیاسة علی ان
 ان السیاسة علی ان
 ان السیاسة علی ان
 ان السیاسة علی ان
 ان السیاسة علی ان
 ان السیاسة علی ان
 ان السیاسة علی ان
 ان السیاسة علی ان
 ان السیاسة علی ان

عنه
 ثوبان
 نصفه
 چهار صد درهم
 بمقال
 دو بیست و هشتاد مقال شهر
 بمقال
 دو بیست و ده مقال صبر
 ربع
 ثوبان
 فاضل
 ربع
 ربع
 ربع

118

خطی

۵۸